

Ikt. sz.: HOB/42-1/2013.

HOB-10/2013. sz. ülés
(HOB-115/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2013. április 9-én, kedden, 10 óra 07 perckor kezdődően,
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>A bizottság titkársága részéről</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászólók</i>	5
<i>Jelenlévők</i>	5
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A közveszély színhelyén elkövetett lopás szigorúbb büntetőjogi szankcionálásáról szóló törvényjavaslat (T/10622. szám) (Gulyás Gergely és dr. Kocsis Máté (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Általános vita)</i>	6
<i>Gulyás Gergely (Fidesz) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) álláspontja</i>	7
<i>Hozzászólások, vélemények</i>	7
<i>Szavazás az általános vitára való alkalmasságról</i>	7
<i>A 2013 március közepén kialakult rendkívüli időjárási helyzet kezeléséről szóló jelentés</i>	8
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Kérdések, vélemények, válaszok</i>	10

Napirendi javaslat

1. A közveszély színhelyén elkövetett lopás szigorúbb büntetőjogi szankcionálásáról szóló törvényjavaslat (T/10622. szám)

(Gulyás Gergely és dr. Kocsis Máté (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

(Általános vita)

Meghívottak:

a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium képviselői

2. A 2013 március közepén kialakult rendkívüli időjárási helyzet kezeléséről szóló jelentés

Meghívottak:

a Belügyminisztérium képviselői

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Elnököl: Dr. Kocsis Máté (Fidesz), a bizottság elnöke

Csampa Zsolt, (Fidesz), a bizottság alelnöke

Iváncsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke

Ágh Péter (Fidesz)

Bíró Márk (Fidesz)

Borbély Lénárd (Fidesz)

Kulcsár József Ferenc (Fidesz)

Dr. Mátrai Márta (Fidesz)

Menczer Erzsébet (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz)

Tóth Gábor (Fidesz)

Földi László (KDNP)

Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Juhász Ferenc (MSZP)

Jámbor Nándor (Jobbik)

Mirkóczki Ádám (Jobbik)

Dr. Dorosz Dávid (független)

Helyettesítési megbízást adott

Báthty Tamás (KDNP) Földi Lászlónak (KDNP)

Ágh Péter (Fidesz) megérkezéséig Borbély Lénárdnak (Fidesz)

Bíró Márk (Fidesz) megérkezéséig Tóth Gábornak (Fidesz)

Farkas Zoltán (Fidesz) Menczer Erzsébetnek (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz) megérkezéséig Csampa Zsoltnak (Fidesz)

Tamás Barnabás (Fidesz) Kulcsár József Ferencnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság titkára

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter
Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium)
Gulyás Gergely országgyűlési képviselő (Fidesz)
Dr. Vadai Ágnes országgyűlési képviselő (független)

Jelenlévők

Szegő László dandártábornok, a Köztársasági Elnöki Hivatal honvédelmi
főosztályának vezetője
Dr. Nagy Krisztina főosztályvezető (Belügyminisztérium)
Dr. Csizmadia Tamás főosztályvezető (Belügyminisztérium)
Dr. Kunyák Gergely (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának ülésén. Köszöntöm képviselőtársaimat, illetve a sajtó munkatársait és valamennyi kedves vendégünket. Továbbá köszöntöm Szegő László dandártábornok urat, a Köztársasági Elnöki Hivatal honvédelmi főosztályának vezetőjét.

Tisztelt Képviselőtársaim! 14 fő személyesen van jelen, 6-an pedig helyettesítési megbízást adtak, ekképpen bizottságunk 20 fővel határozatképes. A kiküldött meghívóhoz képest nincs változás, ezért megkérdezem, hogy ki az, aki a napirendi javaslattal egyetért, kérem, kézfeltartással jelezze a helyettesítésekre tekintettel! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi a napirendet? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendjét 20 igen szavazattal, egyhangúlag támogatta.

Vadai Ágnes képviselő asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni a bizottság ülésén. Ezt szokásunknak megfelelően javasolnám, de természetesen a bizottságnak kell róla dönteni. Ezért ügyrendi indítványt terjesztek elő a tekintetben, hogy a képviselő asszony hozzászólási jogot, illetve lehetőséget kapjon a mai bizottsági ülésünkön. Ki az, aki ezzel a javaslattal egyetért? Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 18 igen. Ki az, aki nem ért egyet? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás.

18 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett a bizottság képviselő asszony számára hozzászólási lehetőséget biztosított.

A közveszély színhelyén elkövetett lopás szigorúbb büntetőjogi szankcionálásáról szóló törvényjavaslat (T/10622. szám) (Gulyás Gergely és dr. Kocsis Máté (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Általános vita)

Tisztelt Bizottság! Rátérünk első napirendi pontunk tárgyalására, a közveszély színhelyén elkövetett lopás szigorúbb büntetőjogi szankcionálásáról szóló T/10622. számú törvényjavaslat általános vitájára.

Köszöntöm körünkben dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár urat a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatot az alkotmányügyi bizottság tárgysorozatba vette, így nincs akadálya annak, hogy döntsünk kijelölt bizottságként az általános vitára való alkalmasságról.

Az önálló indítványt Gulyás Gergely képviselőtársammal terjesztettük elő, az előterjesztő képviseletében ő van jelen, ekképpen én az ülés vezetését, elnöklését tudom vinni. Meg is adom az előterjesztő képviseletében Gulyás Gergely képviselő úrnak a szót, ezt követően a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkára fogja állásfoglalását elmondani a téma kapcsán. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó!

Gulyás Gergely (Fidesz) szóbeli kiegészítése

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A javaslat elég széles nyilvánosság előtt ismert, egyértelmű, hogy milyen helyzetekben kíván szigorúbb büntetőjogi szankciókat bevezetni, és tekintettel arra, hogy tegnap az alkotmányügyi bizottságban valamennyi párt támogatta ezeket a szigorításokat, ezért bízom abban, hogy ez a kompromisszum itt is fennmaradhat. Amennyiben a javaslat egészével vagy egyes részleteivel kapcsolatosan van külön kérdés, akkor válaszolok rá. Köszönöm.

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) álláspontja

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A kormány az előttünk fekvő törvényjavaslatot még nem tárgyalta. A tárca, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium álláspontját tudom tolmácsolni. A tárca támogathatónak tartja a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a képviselőtársaimat, a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni, kérdést feltenni. Elsőként Mirkóczki Ádám képviselő úr. Parancsoljon!

Hozzászólások, vélemények

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden annyit szeretnék közölni, hogy természetesen, ahogy az alkotmányügyi bizottságban, úgy itt is a Jobbik abszolút támogatja a javaslatot. A részleteket illető kérdéseket, illetve észrevételeket, kritikákat pedig úgy gondolom, hogy nem itt, hanem majd az általános vitában ismertetjük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ami a mai plenáris ülésen a negyedik napirend. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az MSZP is támogatja a javaslatot, hiszen annak a céljával maximálisan egyetértünk, tudniillik hogy annál nem sok aljasabb tett van, mint amikor bajba jutott emberek körül és ilyen katasztrófahelyzetben ilyen cselekmények történnek meg, akár az egyéneket, akár egész közösségeket veszélybe sodorva. Tesszük hozzá, de nyilván majd a parlamenti vitában ez elhangzik, hogy ez egymagában, nyilvánvalóan a jogalkotó is teljesen tisztában van vele, hogy semmit nem fog megoldani, azon kívül, hogy felhívja a társadalom figyelmét arra, hogy ez a cselekmény mennyire elítélendő, hiszen eddig is szabadságvesztéssel sújtandó bűncselekményekről beszéltünk, amelyeket akik elkövették, eddig is annak tudatában követték el, hogy szabadságvesztésre ítéltetők.

De még egyszer mondom: ettől függetlenül az előterjesztés céljával és indokával maximálisan egyetértünk. Köszönöm.

Szavazás az általános vitára való alkalmasságról

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megkérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e további kérdés, hozzászólás. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról kell döntenünk.

Megkérdezem, hogy ki az, aki a T/10622. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 20 igen szavazattal támogatta a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát.

Tisztelt Bizottság! Az ajánlásunkat szóban kell előterjeszteni. *(A napirendi ponthoz érkezett vendégek elhagyják az üléstermet.)* Köszönöm az előterjesztő úrnak és a minisztérium munkatársainak a jelenlétet.

Megkérdezem, hogy ki az, aki a bizottságunk ajánlását szóban a plenáris ülésen előterjeszti. *(Borbély Lénárd jelentkezik.)* Borbély Lénárd képviselő úr a szerencsés. Akkor

megköszönöm a napirendi pont tárgyalásán való részvételüket, és a napirendi pont tárgyalását lezárom.

A 2013 március közepén kialakult rendkívüli időjárási helyzet kezeléséről szóló jelentés

Tisztelt Bizottság! Belügyminiszter urat 10 óra 15 percre kértük, hogy érkezen meg, ha jól nézem az órát, akkor ez egy-két percen belül megvalósul. Ha itt van, akkor legyenek kedvesek, a munkatársak szóljanak neki, hogy fáradjon be a miniszter úr. *(Dr. Pintér Sándor belép az ülésterembe.)*

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Jó napot kívánok mindenkinek!

ELNÖK: Tisztelettel köszöntjük dr. Pintér Sándor belügyminiszter urat, és rátérünk második napirendi pontunk megtárgyalására. Mint ismert, a Belügyminisztérium elkészítette a márciusi rendkívüli hóhelyzetről szóló jelentését, amit a futárpostában a képviselőtársainknak megküldtünk.

Ennek ismertetésére elsőként belügyminiszter úrnak adom meg a szót, és ezt követően jönnek majd a képviselői kérdések és hozzászólások.

Tisztelt Miniszter Úr! Öné a szó, parancsoljon!

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter szóbeli kiegészítése

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azt gondolom, hogy mindenki elolvasta a jelentést, ezért a jelentés egyes részleteire külön-külön nem kívánok előzetesen kitérni, majd a kérdések kapcsán, ha valamelyik rész nem eléggé világos, akkor ezt szeretném a Belügyminisztérium látószögéből megvilágítani.

Ugyanakkor előzetesen szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy milyen körülmények között, milyen tekintetben készült fel a Belügyminisztérium erre az országos viharra.

Mindenekelőtt azzal szeretném kezdeni, hogy ismételten köszönetet mondjak azoknak, akik ennek a viharnek a különféle rombolásainak helyreállításában, a fogságba esett emberek segítségével részt vettek. Így kiemelném a rendőrség, a katasztrófavédelem, az Országos Mentőszolgálat, a Honvédség egységeinek, és annak a sok ezer önkéntesnek a teljesítményét, akik egyetlen hívó szóra megjelentek a helyszínen, részt vettek az elakadt emberek elszállásolásában, ellátásában, és a hó fogságából való kiszabadításában, illetve a későbbiekben az áramellátás megszűnése után, az áramellátás visszaállításának az érdekében végzett munkában.

Tényként kezelhetjük, hogy az elmúlt időszaknak, az elmúlt évtizedeknek a legnagyobb hóviharárt éltük át, amelyet már az Országos Meteorológiai Szolgálat előre jelzett. Az előrejelzésnek megvoltak a gyakorlati tapasztalatai, hiszen Nyugat-Európában ez a hóvihar, ha nem is ilyen óriási tombolással, de már óriási károkat okozott. Franciaországban 80 ezer háztartás maradt áram nélkül, 14-16 órát voltak az emberek a hó fogságában, Nagy-Britanniában 8-10 órát voltak a hó fogságában, több mint 270 közúti baleset történt. A mentőalakulatok Belgiumban nem tudták megközelíteni azokat a helyeket, ahol problémák alakultak ki a hóvihar kapcsán, 1600 kilométeres autófeltorlódás jött, ami minden eddigi rekordot megdöntött Belgiumban.

Ausztriában 10 ezer háztartás maradt áram nélkül, és Szlovákiában 19 ezer, tehát különféle területeken előre jelezte már a vihar, hogy milyen óriási károkat tud okozni.

Ennek megfelelően a Meteorológiai Intézet már szerda este, tehát 13-án, szerda este jelezte, hogy a későbbiekben narancssárga, illetve vörös színű riasztás lesz érvényben Magyarországon, és jelentős szélvihar és hóesés várható.

Ennek kapcsán 12-én, 13-án, 14-én már az Országos Meteorológiai Szolgálat jelentős riasztásokat rendelt el, és a katasztrófavédelem 14-én, csütörtökön már határlezárást is végeztetett.

Legelőször a vihar vonulásának megfelelően észak-nyugati, dél-keleti irányban rendelték el a megyei védelmi bizottságok a különféle korlátozásokat. Legelőször a határzárakat rendelték el Zala megyében, majd a későbbiekben ennek megfelelően Győr-Moson-Sopron megyében, és a helyi önkormányzatok védelmi bizottságai is létrehozták önmagukat és megkezdték a működésüket.

Tehát gyakorlatilag 14-én 14 órától az országos törzs is működött, és ennek az országos törzsnek a működése már irányítása alá vonta az ország területén azokat a tevékenységeket, amelyek a vihar okozta károk felszámolására, egyes utak járhatóvá tételére, illetve egyes települések elérhetőségének a biztosítására történtek meg.

Hogy Magyarországon volt a legnagyobb vihar, az egyértelmű. Ha csak azt vesszük, hogy míg Franciaországban 80 ezer háztartás maradt áram nélkül, addig Magyarországon 318 ezer háztartásban szűnt meg az áramszolgáltatás. Ennek megfelelően kellett a feladatainkat vezényelni és irányítani.

Ennek az irányításnak az eredménye az, hogy gyakorlatilag a munkánkat úgy sikerült végezni, hogy összefogva azokat az erőket, eszközöket, amelyek rendelkezésünkre álltak, sikerült megfelelő hatékonysággal szervezni és a lehető leggyorsabban kiszabadítani az elzárt településeket, a lehető leggyorsabban felszabadítani a járhatatlan utakat, és külön szeretném kihangsúlyozni az áramszolgáltatás helyreállításában végzett szerepünket.

Az, hogy ezt hogy ítélik meg, legelőször is itt van számomra az E.ON vezetőinek a levele, akik egyértelműsítették, hogy a Belügyminisztérium irányítása nélkül ilyen gyorsan, ilyen hatékonyan nem tudták volna helyreállítani az áramszolgáltatást. Nem rendelkeztek azokkal a technikai eszközökkel, amelyek képesek voltak megközelíteni azokat a területeket, azokat a felázott, elmocsarasodott területeket, ahol a legnagyobb problémák voltak. Ha megengedik a képviselő hölgyek és urak, aki kíváncsi rá, nagyon szívesen közreadom.

Hogy nemzetközileg hogyan ítélték meg ezt a tevékenységet, az egyértelmű, több területről kaptunk gratuláló leveleket. Itt kiemelném talán az olasz nagykövetség levelét, amely úgy fogalmaz, hogy tanúsítja a hatékony, gyors, önzetlen és felbecsülhetetlen segítséget, amelyet március 14-éről 15-ére virradóan az éjjeli rendkívüli időjárási helyzet miatt elakadt olasz turisták mentésében és biztos helyre szállításában a Belügyminisztérium végzett.

Tehát úgy gondolom, hogy nemzetközileg is elismerik azt a tevékenységet, amelyet mi elvégeztünk.

Végeztettem egy felmérést annak érdekében, hogy az állampolgárok hogyan ítélik meg a Belügyminisztériumnak és a katasztrófavédelem elhárításában részt vevőknek a munkáját, és egy nagyon érdekes felmérést kaptam. Például, hogy milyen nehézségeket okozott és milyen gyorsan intézkedtünk: a legjobb eredményt Hajdú-Bihar megyében kaptuk, ahol az állampolgárok mintegy 76 százaléka kifejezetten jónak vagy nagyon jónak ítélte meg a Belügyminisztérium tevékenységét.

Ez azért érdekes, mert Hajdú-Bihar megye az egyik legjobban sújtott terület volt, ahol például az áramszolgáltatás 54 ezer – 53 900 – háztartást érintett, tehát ők átértékelték ezt a vihart, mégis 75 százaléknál jobbnak ítélték meg a Belügyminisztérium tevékenységét, irányítását és a katasztrófavédelmet.

Legrosszabbnak a Belügyminisztérium irányítását és tevékenységét a fővárosban ítélték meg, ahol közepesnek ítélték meg, tehát a legrosszabb is közepes, azért szeretném elmondani. Az érdekesség ebben az, hogy a fővárosban gyakorlatilag nem volt áramszolgáltatás-kimaradás, összesen 16 tűzoltó-beavatkozás volt fakidőlés miatt, és ennek

megfelelően egyetlenegy területen jeleskedtek a fővárosiak, ahol melegező helyeket nyitottak mintegy 1600 főre azoknak, akik az M7-es, M1-es úton kimaradtak.

Tehát itt felmerül a kérdés, hogy aki a saját bőrén érezte és tapasztalta, az jónak, kiválónak ítélte meg a Belügyminisztérium, a katasztrófavédelem, a rendőrség, a honvédség, a mentőszolgálatok tevékenységét, ahol nem volt probléma, ott csak közepesnek.

Körülbelül ennyit szerettem volna bevezetesként elmondani, és köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. A bizottság tagjainak kérdései, hozzászólásai következnek. Elsőként Harangozó Tamás képviselő úr a szó. Parancsoljon!

Kérdések, vélemények, válaszok

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Először is az MSZP nevében még egyszer mi is szeretnénk megköszönni a védekezésben részt vevő hivatásos és minden civil állampolgár segítségét, azt a valóban példátlan összefogást, amit helyben az emberek jórészt maguktól, embertársaik iránt érzett felelősségből és szolidaritásból elvégeztek. Még egyszer köszönet érte, a mai bizottsági ülésünk témája azonban egyértelműen a kormány szerepe és annak felelőssége a kialakult helyzetben, ezért a következőkben ezekről és az ön által benyújtott jelentésről kívánnék szólni.

Önök egy nappal a katasztrófa helyzet végleges elhárulása után benyújtottak egy hat és fél oldalas jelentést. Ez az a jelentés, amely az azt megelőző három nap összes eseményét, az abból levonható következtetéseket és az esetleges felelősség megállapítását kellett volna hogy tartalmazza. Ez nyilvánvalóan azt nem tartalmazza. Azért mutatom csak meg, mert ezek a kis cetlik mutatják az ellentmondásokat az anyagban, az önellentmondásokat az anyagban, a nem tényszerű megállapításokat az anyagban és a hiányzó pontokat az anyagban.

Ezért az MSZP úgy határozott, hogy alternatív jelentést készít, egy szembeesítő jelentést, amely egyébként el is készült, képviselőtársaimnak, a kormány tagjainak és a sajtónak is elküldtük. Ez a 30-oldalas jelentés több részből áll. Egyrészt amit nagyon hiányoltunk, pontosan leírja, hogy az önök által tavaly elfogadott törvény szerint milyen eljárásnak kellett volna történnie egy katasztrófaveszély idején. Utána pontosan leírja a 14-16-ai eseményeket, sajtóbeszámolókat, idézhető, megjelent írások és egyéb más, írásban megjelent ténybeszámolókat alapján, majd a végén a kettő összevetésével megállapítja azt, hogy a hatóságok hogyan végezték a törvény szerint a munkájukat vagy hogyan nem, illetve további kérdéseket tesznek fel, amiket megítélésünk szerint vagy itt ma, vagy ha nem tudunk ma érdemi választ kapni, akkor továbbra is egy országgyűlési vizsgálóbizottság keretében lehet kideríteni.

A március 14-16-ai rendkívüli időjárás miatt kialakult katasztrófa kezelése az érintettek tekintetében mindenképpen, de azt gondolom, hogy az ország lakossága szempontjából is megrengette a katasztrófavédelem rendszerébe és összességében az állami segítségbe vetett bizalmat. A bajba jutott emberek szemszögéből a helyzetet legérzékletesebben Deutsch Tamás fideszes EP-képviselő összegezte a helyszínen bejegyzett Facebook-bejegyzésében, ami szó szerint így hangzott akkor ott: „Teljes a fejetlenség, a felkészületlenség. Káosz. Totális a káosz. Felháborító az egész ügy, ahogy van.”

Alapvetően azzal szeretném szembeesíteni miniszter urat és a bizottság tagjait is, mindenféle pártpolitikai vagy egyéb dolgokat félretéve, hogy milyen jogszabályi környezet van, és mit kellett volna tennie a katasztrófavédelemnek és a Belügyminisztériumnak, és ehhez képest a miniszteri jelentés mit tartalmaz.

A 2011-ben elfogadott törvény szerint a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságának vezetőjét kötelezi a szükséges intézkedések azonnali megtételére ez a

törvény. Az önök jelentése szerint is alátámasztja, hogy lényegében nem működtették a katasztrófavédelmi igazgatás központi rendszerét. Bár ahogy ön is elmondta, a korábban Nyugat-Európában pusztító vihar érkezése előrelátható volt, mégsem tettek megelőző intézkedéseket. Nem hívták össze a Katasztrófavédelmi Koordinációs Tárcaközi Bizottságot, amelynek dolga, hogy a különböző tárcákhoz tartozó területeken összehangolja a védekezést és a megelőző intézkedéseket. Nem hívták össze a Nemzeti Vészhelyzet-kezelési Központot, amelynek egyébként operatív dolga lett volna összehangolni a védekezést és a megelőző intézkedéseket. Nem intézkedtek a korábban nagy sajtófelhajtás közepette Középföldén bekövetkezett árvíz kezelését szimulálva kipróbált katasztrófariadó-tervről sem.

A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága helyett az ön jelentése szerint a mentési munkálatokat az Országos Rendőr-főkapitányság szervezte és irányította, az ön személyes jelenlétében és részvételével a Teve utcai székházban. Ebből két egyszerű kérdés adódik, amire majd választ várnánk miniszter úrtól.

Az A) lehetőség, hogy a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság fenntartása és működtetése szükségtelen, hiszen a védekezési és mentési munkálatok az Országos Rendőr-főkapitányság bázisán is megoldhatók.

A másik, a valószínűbb forgatókönyv, hogy szükség lett volna a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság katasztrófát megelőző, mentési munkát megszervező, irányító tevékenységére, azonban az ehhez szükséges vezetői döntések elmaradtak.

Konkrét kérdéseket szeretnék miniszter úrnak feltenni, és azt kérném nagyon nagy tisztelettel, hogy próbáljon meg pontról pontra ezekre válaszolni, hogy lássuk az ügy részleteit is.

Az alábbi kérdéseket az önök által elfogadott katasztrófavédelmi törvény, annak végrehajtási rendelete és a kormányhatározat alapján teszem fel.

Milyen központi veszélyelhárítási tervvel rendelkezik a kormány több napon keresztül tartó kiterjedő, folyamatos, intenzív, megmaradó hóesés vagy hófúvás esetére? A sajtó képviselőinek mondom, ez a törvényi tényállás a katasztrófaveszélyre, sőt ez a törvényi tényállás arra, hogy ilyen esetben vészhelyzetet, azaz a rendkívüli helyzet egy bizonyos fajtáját a kormány elrendelhetné.

E veszélyelhárítási terv szerint mely szervek, mekkora létszámú állománya és speciális gépjárműve mozgósítható?

A második kérdés. Az Országos Meteorológiai Szolgálat előrejelzése alapján a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság mikor észlelte a katasztrófaveszély fennállását, mikor, milyen intézkedéseket hozott ez alapján a BM-OKF főigazgatója?

A harmadik kérdés. A március 14-16-ra várható rendkívüli időjárás következményeinek kezelésére milyen előkészületeket tettek a közútfenntartók, a rendvédelmi szervek, az egészségügyi szervek, valamint a Magyar Honvédség, és ez a jogszabályi előírásoknak és a szakmai protokollnak megfelelően történt-e?

A negyedik kérdés. Központi szinten kik és milyen felhatalmazás alapján irányították március 14-16-a között a mentési munkálatokat? Összehívták-e a Katasztrófavédelmi Koordinációs Tárcaközi Bizottságot, ha igen, mikor ülésezett és milyen döntéseket hozott? Március 14-16-a folyamán mely szervek, mekkora létszámmal és technikai eszközzel vettek részt a mentésben? Összehívták-e a Nemzeti Vészhelyzet-kezelési Központot, és ő milyen döntéseket hozott?

Ötödik kérdés. Miért nem került sor a katasztrófariasztás elrendelésére, az imént említett, egyszer már kipróbált, az állampolgárok tájékoztatását szolgáló katasztrófariasztás elrendelésére?

Mi okozta a PAJZS-rendszer többszöri leállítását - ez a tűzoltóság, a katasztrófavédelem informatikai rendszere -, a március 14-16-ai események tapasztalatai alapján milyen következtetések adódnak a PAJZS-rendszer további működtetésével kapcsolatban?

Az információáramlás érdekében működtették-e a Marathon Terra infokommunikációs alkalmazást, magasabb szintű működési állapotba helyezték-e a Polgári Veszélyhelyzeti Információs Rendszert?

Sor került-e polgári védelmi kötelezettek mozgósítására, miniszter úr? Hol, mennyi polgári védelmi kötelezett vett részt a védekezési és mentési munkálatokban?

Sor került-e gazdasági és anyagi szolgáltatások igénybevételére? Ez szintén a törvény újdonsága, hogy elvileg a törvény végrehajtása értelmében mindenhol számba kell venni, hogy milyen magán- vagy cégtulajdonban lévő nehézgépjármű, a mentésben egyébként használható eszköz van, ez lehet terepjáró, daru, bármi más. Ez a törvény újdonsága volt szintén, szeretném tudni, hogy ezek igénybevételére sor került-e, és ha igen, milyen számban.

Miniszter úr nyilatkozta egyszer, amikor szóvá tették, hogy a melegező buszokban semmilyen ellátás nem volt, hogy ilyen készletek természetesen nem voltak, nem készülhettek erre. Azt szeretném kérdezni, hogy készletek hiányában több napig tartó katasztrófa esetén miként lett volna megoldható az elzárt területeken rekedt emberek élelmezése, és hogy ebből a megfelelő tanulság, ami szintén nincsen benne a jelentésben, levonásra került-e, ezek a készletek feltöltésre kerültek-e azóta?

Sor került-e március 14-16-a között a katasztrófavédelem elit alakulatai, a Hunor és a Huszár mentőszervezetek alkalmazására?

Március 14-16-ra virradó éjszaka milyen segítséget és tájékoztatást nyújtottak a hatóságok az autóikkal utakon rekedt embereknek?

Ki és milyen adatkezelési felhatalmazás és tájékoztatási kötelezettség alapján küldetett sms-t a polgároknak?

Végezetül milyen tájékoztatást biztosítottak a hatóságok, közlekedési szolgáltatók a tömegközlekedési eszközökkel utazóknak, milyen ellátást biztosítottak pályaudvarokon, vonatokon rekedt embereknek?

Ezekre a kérdésekre szeretnék először miniszter úrtól választ várni. De a legfontosabb, amit az összegzésünkben leírtunk, hogy megítélésünk szerint - legalábbis miniszter úr jelentése alapján, még egyszer mondom – az ön jelentése alapján ezt egy egyszerű rendészeti, rendőrségi feladatként kezelte a Belügyminisztérium, és ha ez így van, akkor tételesen megsértették a katasztrófavédelmi törvényt, annak rendeletét és végrehajtási határozatait, és maguk is hozzájárulhattak az ilyen módon kialakult helyzet súlyosságához. Ez pedig további vezetői felelősséget vet fel, akár foglalkoztatás körében elkövetett veszélyeztetés, akár előjárói intézkedés elmulasztása bűncselekmény tekintetében is azon felelős vezetők tekintetében, mint például a BM-OKF főigazgatója, akinek törvény szerinti dolga lett volna az intézkedéseket megtenni, és a megelőző intézkedéseket megtenni.

Az, hogy a BM-OKF főügyelete jelentette-e például önnek, miniszter úr 12-én, 13-án, hogy ilyen helyzet várható, hogy össze kell hívni a törvény által említett és általam is elmondott koordinációs testületeket és a Vészhelyzet-kezelési Központot, és erre ki nem tette meg a megfelelő lépéseket, vagy miniszter úr itteni válasza alapján – én reménykedem benne – deríthető ki vagy egy tényleges átfogó parlamenti vizsgálóbizottság tekintetében, ahol ezek a papírok megismerhetők, ezek a jelentések bekérhetők és világosan lehet látni, hogy az egyébként a törvény szerint kompakt rendszer, a katasztrófavédelem rendszere miért nem működött, miért nem működtette a kormány ezekben a napokban.

Ezekre a kérdésekre várnánk a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mielőtt megadom miniszter úrnak a szót, egy megjegyzést engedjen meg a képviselő úr. Bár többször eszembe jutott, hogy megszakítom a hozzászólását, de szerintem egy végtelenül tisztességtelen dolog történt most itt. Önök ezt a szembesítő anyagot 9 óra 47 perckor juttatták el a bizottsághoz, és én semmilyen módon nem elleneztem, hogy kiosszák. De esélyt nem adtak sem az elolvasására, sem arra, hogy esetleg mi is vagy netán a miniszter

úr az abban rejlő ellentmondásokat felfedezze. Különösen érdekes ez ügy, hogy az eredeti bizottsági meghallgatás múlt hét csütörtökön lett volna. Tehát, ha ez akkor már elkészült, mert valóban készültek a bizottsági ülésre egy ilyen anyaggal, akkor megköszöntük volna, ha adnak esélyt arra, hogy elolvashassuk. Ha pedig nem készült el, akkor nem tudok mást feltételezni, minthogy a médiabalhé számára készült ez az egész, hogy lehessen színes papírokat mutogatni. Szerintem tisztességtelen dolog volt.

Arról nem is beszélve, hogy olyan sebességgel tette fel a képviselő úr a kérdéseket, hogy még szerintem az erre szakképzett kolléganőnek is meggyűlt a baja vele, bár nem szokott, hogy ilyen tempóban jegyzeteljen. Ekképpen nem tartom helyesnek, hogy ennyi kérdést ilyen módon, az anyag megismerése nélkül megválaszolásra tesznek fel a belügyminiszternek.

Ez nem azt jelenti, hogy ne beszéljünk róla, csak a formáját kifogásolom. Ha önök kapnának tíz perccel a bizottsági ülés előtt egy 30-oldalas anyagot, szerintem már nem is ülnének itt (*Juhász Ferenc: Szoktunk.*), és ismerem a baloldali kommunikét. (*Dr. Harangozó Tamás: Személyes megtámadtatás miatt kérek szót.*)

Értelemszerűen, mielőtt megadom miniszter úrnak a szót, akkor az elhangzottakra szeretne Harangozó úr valamit reagálni. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Alapvetően akkor lenne igaza ebben a kérdésben, ha ma a bizottság a mi anyagunkat tárgyalná. Ma a bizottság a mi anyagunkat nem tárgyalja. Ma a bizottság a kiküldött jelentést tárgyalja. Az egy másik kérdés, képviselő úr, hogy valóban nem szokásos módon ezt a jelentést minden képviselőtársunknak, a kormány tagjának a mai nap délelőttjén, reggelén személyesen is eljuttattuk. De ma nem erről az anyagról beszélünk. Én csak kérdéseket tettem fel a miniszter úrnak az ő jelentése alapján, és arra várom a választ. Köszönöm szépen.

Ha gyors voltam, akkor elnézést kérek.

ELNÖK: Fölösleges vita lenne, ha ezt folytatnánk, de nem értünk egyet, így miniszter úr, amit sikerült lejegyzetelnie, akkor arra várnánk a választ.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: A Belügyminisztérium nem lenne Belügyminisztérium, ha nem kaptam volna meg írásban ezeket a papírokat, tehát azt gondolom, hogy ez nem olyan nagy probléma számunkra. Úgy gondolom, hogy miután személyesen részt vettem ennek a tevékenységnek az irányításában, valamennyi kérdésre választ tudok adni.

Legelőször is azt szeretném elmondani, hogy végül is nem atomcsapás érte az országot, ezt szeretném előrebecsátani. Egy egyszerű hóviharról volt szó, amelyik nagy széllel érkezett, szokatlan mélységű és szokatlan magasságú hótorlaszokat emelt fel.

A hat és fél oldalról annyit, hogy igyekeztünk összesíteni a tapasztalatokat, zanzásítani az egész dolgot, de rendelkezésre állnak a műveleti naplók, amelyek több száz oldalasak, az ezer oldalt is meghaladja az összes műveleti napló mennyisége, amelyet természetesen képviselő úr rendelkezésére tudunk bocsátani.

A harmadik, hogy bejelölték a hiányzó pontokat. Nem tudom, hogy hány pontot jelöltek be hiányzónak, de én az önök 30 oldalas jelentésében legalább száz hiányzó pontot be tudok jelölni. Tehát logikailag elég nehéz megoldani, hogy mik azok a hiányzó pontok, amelyek bejelölésre kerültek. Tehát ennyit elsődleges válaszként.

A másik a törvényes eljárás. Miután gondoltam, hogy felmerülnek ezek a kérdések, ezért magammal hoztam mind a kormányrendelet vonatkozó részét, mind pedig az 1150-es kormányhatározat részeit. Tehát itt egyértelműsít néhány dolgot, azt, hogy az egész Katasztrófavédelmi Koordinációs Bizottság elnöke a belügyminiszter. A belügyminiszter

jelöli ki azokat, akik részt vesznek az adott időpontban, az adott területen a feladat elvégzésében, hiszen nem mindenkit, nem minden területet érint egy-egy bizonyos problémamegoldás. Tehát így teljesen felesleges lett volna az országos főállatorvos meghívása, vagy esetleg pánikot okozhatott volna, ha a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnökét is meghívom a koordinációs bizottságnak ebbe az összevonásába, amire a jogszabály és a határozat bizonyos mértékig felhatalmazza a minisztert.

Azon kívül, ha megnézzük, hogy mely miniszterek vettek részt ebben a tevékenységben szinte folyamatosan: részt vett a honvédelmi miniszter, részt vett a honvédelem legfőbb katonai vezetője, részt vett a közigazgatási és igazságügyi miniszter, részt vett a külügyminiszter, részt vett az emberi erőforrások minisztere, részt vett a fejlesztési miniszter, tehát gyakorlatilag majdnem a teljes kör. Nem vett részt a gazdasági miniszter, mert éppen nem volt szükség olyan gazdasági kérdésekre, amelyek megtárgyalásra kerülhettek volna.

Közös sajtótájékoztatót is tartottunk Szócska úrral, merthogy a mentőszolgálatokra nagy szükség volt, közös sajtószolgálati tevékenységet folytattunk a honvédelem vezérkarával, és közös, összehangolt tevékenységünk volt. Tehát akikre ebben a szituációban szükség volt, azokkal folyamatos kapcsolattartás történt és folyamatos egyeztetés történt.

Csak egy kivonatot szeretnék mutatni a kapcsolattartásról, hogy megvolt vagy nem volt meg. Személyesen, mint elnök összesen 133 utasítást adtam ki, 265-ször tájékoztattak az utasítás végrehajtásáról, összesen 398 kapcsolatfelvétel történt az elnökkel, azaz velem. Tehát volt ilyen kapcsolatfelvétel, és ez a rendelkezésükre áll természetesen, hogy ezt is bizonyítani tudjam.

Milyen központi veszélyelhárítási tervvel rendelkezik a kormány több napon keresztül tartó kiterjedő, folyamatos, intenzív, megmaradó hóesés vagy hófúvás esetére, e veszélyelhárítási terv szerint mely szervek, mekkora létszámú állománya és speciális gépjárműve mozgósítható?

A veszélyhelyzet kihirdetésére kell ilyenkor sort keríteni. A veszélyhelyzet kihirdetéséről már a vörösiszap-katasztrófa idején számot adtunk, és azt is megmutattuk, hogy milyen összpontosítással, milyen erővel tudunk megjelenni ilyen területeken.

Tehát azt gondolom, hogy a veszélyhelyzet kihirdetését követően a Katasztrófavédelmi Koordinációs Bizottság vagy a kormány ezeket az intézkedéseket mind meg tudja tenni.

A második kérdés, hogy az Országos Meteorológiai Szolgálat előrejelzése alapján az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság mikor észlelte a katasztrófaveszélyt. Pontos időpontok vannak feljegyezve, amikor a Katasztrófavédelmi Főigazgatóság legelőször már 14-én hajnalban felhívja az utazók figyelmét, hogy csak saját felelősségre induljanak el, csak téli gumival induljanak el, csak megfelelő felszereléssel, élelmet, vizet, ásót vigyenek magukkal az útra. A kérdés az, hogy ha mi teljes egészében megtiltjuk Magyarország területén az utakon való közlekedést, akkor az ombudsman az emberi szabadságjogok védelme érdekében nem lett volna az első, aki azt mondja, hogy mire föl? Mire alapozzuk azt, hogy mi korlátozzuk az állampolgárok jogát? És mi van azzal, aki a veszélyhelyzetet szereti és a veszélyhelyzetet vállalja fel?

Tehát mi ezt csak akkor kezdtük el korlátozni, amikor a másik ember életét veszélyeztette ez a dolog. A másik életének a veszélyeztetése végett lezártuk legelőször a határokat, utána a kamionforgalmat, és azt követően történtek meg az útlezárások, amikor a valódi veszélyhelyzet már kialakult.

A következő kérdés, hogy 14-16-ára várható rendkívüli időjárás következményeinek kezelésére milyen előkészületeket tettek. A közútfenntartók: a közútfenntartók a megfelelő hó eltakarításához szükséges autóparkjukat rendelkezésre bocsátották. A rendvédelmi szervek, különösen a Katasztrófavédelmi Főigazgatóság alárendelt szervei: a Katasztrófavédelmi

Főigazgatóság a megfelelő központi irányítás mellett tevékenykedett. Az egészségügyi szervek: az egészségügyi szervek tevékenysége végig nyomon követhető volt. Nyomon követhető volt akkor, amikor egy vajúdo hölgyet mentettünk ki, a felderítés, a rendőrség, az egészségügy – amikor kézzől-kézre adták ki a hölgyet –, a kórház, amelyik egy egészséges gyermeknek a világra jöttét segítette elő.

Magyar Honvédség: a Magyar Honvédség a lánctalpas eszközeivel ott, ahol lehetett, részt vett. Nagyon nehéz volt a helyszín megközelítése, hiszen mind a leállósávot, mind az előzősávot, mind a közlekedési sávot a kamionok elfoglalták. Nem tartották be a közlekedési szabályokat, és a kamionok ezeket a területeket megközelíthetetlené tették.

Tehát a jogszabályi előírásoknak és a szakmai protokollnak mindenki megfelelt.

Az irányításról már említést tettem a bevezetőmben. Összehívták-e a Katasztrófavédelmi Koordinációs Tárcaközi Bizottságot? Folyamatos kapcsolat volt a tárcaközi bizottság érintett tagjai között.

Mekkora létszámmal és milyen technikai eszközökkel vettek részt a védekezési és mentési munkálatokban? Ezt egészen pontosan, számszerűen tartalmazza az előterjesztés is, úgyhogy gondolom, hogy elő kell venni a megfelelő oldalt, ez a 6. oldalon található. A 6. oldalon le van írva, hogy a rendőrség állománya 9660 fővel, 3499 technikai eszközzel, a tűzoltók összesen 1692 esetben avatkoztak be, az események felszámolásában 4303 hivatásos, 927 önkormányzati, 270 önkéntes tűzoltó 274 eszközzel vett részt. A honvédség a harcokszó egységeivel vett részt.

Tehát ezeknek a számadatoknak mind-mind a műveleti naplóban is a nyomon követése biztosított.

A Nemzeti Veszélyhelyzet-kezelési Központ. A Nemzeti Veszélyhelyzet-kezelési Központ részeként működött az Országos Katasztrófavédelmi Központ ügyelete, és az Országos Rendőr-főkapitányság ügyelete. Miután szűk eszközrendszer igénybevételére került sor, ezért mind a kettő maximálisan elvégezte a feladatát. Ennek a feladatnak az elvégzését még a televízió és a sajtó nyilvánossága előtt is bemutattuk, hogy a kollégáink milyen eszközökkel, honnét kapják az információkat. Sajnálatos módon a képviselő urak nem voltak kíváncsiak ennek a központnak a működésére, mindenkit szeretettel vártunk akkor is, és a későbbiekben is várjuk, hogy jöjjenek el, nézzék meg azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a kollégáink tettek.

Volt olyan kollégám, aki több napot egyfolytában, 2-3 órás alvással a fedélzeten volt és végezte a feladatát.

A területi és a helyi szinten kik irányították a védekezési és a mentési munkálatokat? A jogszabályoknak megfelelően a védelmi bizottságok. Mint említettem, 14-én 14 órakor a Zala megyei védelmi bizottság már utasításokat adott ki. Ennek megfelelően a védelmi bizottságok végezték helyben, a helyi önkormányzatok területén is létrejöttek a védelmi bizottságok. Mindenki tudta a feladatát.

Miért nem került sor katasztrófariaszítás elrendelésére? Mire gondolt itt, képviselő úr? Majd szeretném tudni, mert gyakorlatilag egy hóvihár volt, ezt szeretném elmondani. Egy hóvihár volt, amely óriási károkat okozott, különösen az áramellátásban, mert előtte ónos eső volt, ráfagyott a vezetékekre, és a szél letépte, összehajtogatta még a vasszerkezeteket is, amelyek itt voltak. Nem tudtuk volna a szelet leállítani bármilyen módon, és ez egy lényeges kérdés, viszont a helyreállításban részt vettek.

Biztosított volt-e a munkálatokban részt vevő szervek tevékenységének összehangolása, megfelelően működött-e az információáramlás, mi akadályozta az információáramlást? Ilyenről, ami akadályozta volna az információáramlást, nem tudok. Megfelelően működtek a szervek, a központi irányítás egész végig rendben volt.

Szeretném itt is elmondani azt, hogy amikor a helyi védelmi bizottságok létrejöttek és elmondták az eszközigényüket, elmondták azt, hogy mire van szükségük, mind az

élelmezésben, mind az eszközellátásban, minden lehetőséget megkaptak. Itt azt is szeretném elmondani, hogy milyen ellátásban részesültek azok, akik az „áldozatai”, vagyis a résztvevői lettek ennek a katasztrófahelyzetnek.

Mindenki kapott ételt. Volt olyan hely, ahol március 15-ére való tekintettel húslevest és rántott húst szolgáltak fel, mert ünnepnap volt. Azért elég ritka katasztrófahelyzetben ez az ellátási színvonal.

Mi okozta a PAJZS-rendszer többszöri leállítását? Úgy gondolom, hogy a PAJZS-rendszer teljes leállása nem történt meg. Akadozott időnként, de ennek a vizsgálata még az informatikusok közreműködésével jelenleg is tart.

A 112-es egységes veszélyhívó rendszer kiépítésével összefüggésben van-e? *(Dr. Harangozó Tamás: Ezt a kérdést nem olvastam fel.)* A 112-es veszélyhívó rendszer felépítése jelen pillanatban folyamatban van. Kísérleti jelleggel működik, összesen 2 megyében, Heves megyében és Komárom-Esztergom megyében. Reményeink szerint ez a 112-es hívórendszer a későbbiekben kísérleti üzemmódban megindul egész országosan októberben, novemberben, és jövő év január, február táján működésbe áll. Abban reménykedem, hogy ez a 112-es egységes veszélyhívó rendszer egy olyan világszínvonalat fog képviselni, amelyet bármelyik ország megirigyelhet, és reményeim szerint az ilyen helyzetekben is nagyobb segítség lesz.

Működtették-e a Marathon Terra infokommunikációs alkalmazást, magasabb szintű működési állapotba helyezték-e a Polgári Veszélyhelyzeti Információs Rendszert? A Marathon Terra rendszer, ez a kérdés pillanatnyilag megfog, mert miután az információk áramlása megtörtént a központ felé, és miután megtörtént a központból a helyi rendszer felé és nem akadt el sehol, megmondom őszintén, nem tudom, melyik rendszeren keresztül ment. Tehát én ezt a kérdést, ha megengedi, képviselő úr, írásban fogom megválaszolni. Nem követtem nyomon az információs útvonalat, a lényeg a számomra az volt, hogy a kiadott utasítást végrehajtották, megkapták, és a másik lényeg a számomra az volt, hogy minden helyi információ eljutott a központba, eljutott a Katasztrófavédelmi Koordinációs Bizottság elnökéhez.

Sor került-e polgári védelmi kötelezettek mozgósítására? Egyes eszközök mozgósítására sor került. Itt a homlok tolólapal és markolókkal ellátott polgári védelmi eszközök mozgósítására került sor, mert nem lehetett a magas hófalakat a hókotrókkal megbontani. Ilyen Volvo tolólapos eszközöket kellett bevonni, amelyek mind markolókkal, mind pedig tolólapalal rendelkeztek.

Itt szeretném megköszönni azoknak a vállalkozóknak a közreműködését, akik a későbbiekben anyagi ellenszolgáltatást sem fogadtak el, hanem önként jöttek el a havat letolni az utakról, önként jöttek el a markológépeikkel a járhatatlan utakat kiszabadítani. Ne felejtjük el, hogy több település el volt zárva a külvilágtól. Nagyságrendileg sok volt az olyan hely, amelyik járhatatlannak bizonyult. Ezeken a területeken az önkéntes közreműködés, ami irányított volt, tehát nem az volt, hogy kiment magától és valahol elkezdett havat lapátolni és havat kotorni, hanem ki volt jelölve a hely, hogy az önkéntesek hová mennek.

A következő kérdés, hogy sor került-e gazdasági és anyagi szolgáltatások igénybevételeire. Hogyne került volna sor, minden egyes területen jelentős erőket és eszközöket vettünk igénybe. Az önkénteseknek például az eszközök tekintetében, mivel az önkéntesek hólapát nélkül jöttek természetesen, a két kezük erejével jelentek meg, lapáttal történő ellátása szinte valamennyinek megtörtént.

Most kaptam az információt, hogy a Marathon Terra rendszeren keresztül adta ki az Országos Meteorológiai Szolgálat a riasztást 14-én 10 óra 54 perckor a BM-OKF részére, tehát működött. Köszönöm munkatársaimnak a gyors választ.

Tehát történt gazdasági és anyagi szolgáltatások igénybevétele. Ha mást nem veszünk itt figyelembe, mint Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében az áramkimaradásoknál, ahol gulyáságyúkat kapott a honvédségtől az adott terület,

a honvédelem a gulyásagyúkat üzembe helyezte, naponta több mint 5 ezer főnek adtunk meleg ételt kétszer. Tehát igen, történt gazdasági és anyagi szolgáltatások igénybevétele.

Készletek hiányában több napig tartó katasztrófa esetén miként lett volna megoldható az elzárt területeken rekedt emberek ételmezése? Nem tudom, hogy a készletek hiányát mire alapozzák. (*Dr. Harangozó Tamás: Miniszter úr nyilatkozatára.*) A készletek hiánya nem létezik. Tehát vannak készletek, azokhoz a készletekhez jelen pillanatban hozzá se kellett nyúlni. Meg tudtuk oldani a problémát anélkül, hogy a készletekhez hozzányúljunk.

A Hunor és a Huszár mentőszervezetek alkalmazására sor került-e? A Hunor mentőszervezet alkalmazására nemcsak 16-áig került sor, hanem az E.ON tevékenysége során. Azokon a területeken, ahol a szakembereik nem tudták megfelelő módon elvégezni a munkát, idézem: „pótolhatatlan segítséget jelent a javítás folyamán a rendelkezésünkre bocsátott speciális eszközpark, ami lehetővé tette az egyébként megközelíthetetlen hibahelyek elérését, hiszen a munkatársaink csak ezt követően tudták a javítási munkákat elvégezni. Engedjék meg, hogy megköszönjem önnek és munkatársainak a helytállást, akik sok esetben erőn felül teljesítették vállalásukat, és kivétel nélkül azon fáradoztak, hogy az érintett területen élő családok áramellátása újra biztosított legyen.” Ezt például a Hunor mentőszervezetnek a jelentős közreműködésével érték el, és itt emelném ki a honvédség szerepét, amely nemcsak az ételmezésben vett részt, hanem a lánctalpas eszközeivel ezeket a járhatatlan, felázott területeket megközelítette.

Segítséget és tájékoztatást nyújtottak-e a hatóságok az autóikkal utakon rekedt embereknek? Minden eszközt megragadtunk annak érdekében, hogy tájékoztatást kapjanak. Sajnálatosan szembesültünk azzal az eszközzel, hogy a rádióállomások jelentős része éjszaka úgynevezett konzerv rádióadást biztosít, magyarul: egy technikus van bent, van egy korábban felvett műsor, amit adnak, és ha az elakad, akkor egy másik kazettát vagy egy másik gombot nyom meg. Tehát közlemény kiadására és egyebekre alkalmatlanok voltak éjszaka. De minden más eszközt megragadtunk, és itt van ez az sms kiadása is, amit a következő kérdés feltesz, és már mindjárt adatkezelési problémát is lát mögötte.

Először is az sms kiadásában megpróbáltuk elérni, hogy az adott területen lévő tornyokon keresztül történjen meg az sms-ek szórása. Sajnálatos módon ezt technikailag még nem tudták megoldani az érintett szolgáltatók, de ők is felismerték ennek a visszasságát, és valamennyien jelezték a Belügyminisztériumnak, hogy készek a jövőben egy olyan szolgáltatás kidolgozására, technikai feltételeinek a biztosítására, amely egy adott sávban képes biztosítani az adatok továbbítását. Ezt ingyenesen tették, és ezt önszorgalomból tették. Volt, aki nem, de a lényeg az, hogy a többség igen.

Volt itt egy másik kérdés. Milyen adatkezelési problémáról van szó? Problémaként merült fel az, hogy aki a kádban ült, az is megkapta, mert semmilyen leválogatást nem kaptunk. Az a lényege, hogy mi bízunk a magyar emberek felkészültségében, bízunk a magyar emberek megfelelő szellemi kvalitásaiban, és tudtuk, hogy aki a kádban ül, az nem akar átülni a szomszéd kádjába. Tehát ennek megfelelően adtuk ki, bízva az emberek megfelelő hozzáállásában.

Ehhez semmilyen jogszabály nem kell. Ahhoz se kell jogszabály, hogy ha valaki egy veszélyhelyzetben az útra kerül, rákiabáljon az ember, hogy vigyázz, mert elüt az autó. Ehhez jó érzés kell.

Milyen tájékoztatást biztosítottak a hatóságok és a közlekedési szolgáltatók a tömegközlekedési eszközökkel utazóknak, milyen ellátást biztosítottak a pályaudvarokon, vonatokon rekedt embereknek? Mindenhol, mindenkinek biztosítottuk az étkezését is ezeken a területeken lehetőleg, és biztosítottuk az információáramlást is az én értékítéletem szerint.

Szeretnék még egy dolgot mondani, ez az egy dolog a következő. Leszámítva a közúti baleseteket, amelyek a legelején történtek, a katasztrófa helyzetben senki nem sérült meg, senki nem hült ki, élet nem került seholyan veszélybe, amit ne tudtunk volna elhárítani.

Tehát azt gondolom, hogy a katasztrófavédelem irányítási rendszere, mely országosan, központosítottan irányította ezt az egészet, jól vizsgázott, és azt kérem a későbbiekben is, hogy ezt mindenki nézze meg, bírálja felül a más jellegű elképzelését. Hiszen ha azt vesszük, hogy ha most itt több száz önálló tűzoltó a saját szakállára kezdett volna el dolgozni, akkor ez az összefogás, ez a koncentrált erő nem jelenhetett volna meg. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük miniszter úrnak az átfogó válaszokat. Hét képviselőtársunk jelezte hozzászólási szándékát. Elsőként Mirkóczki Ádámnak adom meg a szót. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Túl azon, ami a jelentésben van, én csak egy kérdést tennék fel. A Jobbik azt mondta, ha jól emlékszem, a katasztrófavédelem napjai utáni első parlamenti napon, hogy nem áll be abba a sorba, hogy meglovagolja a hisztériát, stb., hanem megvárná a jelentést, mielőtt érdemben állást foglal.

Végigolvasva a jelentést, nekem az lenne a kérdésem, hogy a különböző parancsok, utasítások kiadásának a sebessége, a koordináció, a logisztika, a mozgósítás, a cselekmények, illetve a különböző cselekmények esetleges mulasztása tekintetében azért a minisztérium által kiadott jelentésből is, ha nem is közvetlenül, de közvetve a sorok közül kiolvasható az emberi tényezők esetleges felelőssége, mulasztása. E tekintetben kérdezem, vagy az én véleményem az, hogy talán a jelentés egy picit lehetett volna önkritikusabb vagy a felelősség tekintetében pontosabb, hiszen jelen esetben azt kell feltételezni a jelentés alapján, hogy minden a lehető leghatékonyabban, leggördülékenyebben, maximális teljesítménnyel zajlott.

Természetesen nem akarom elvitatni a szándékot, illetve a mentésben és mindenféle munkálatokban részt vevők teljesítményét, sőt én is csatlakozom illetően előttem szólókhhoz, hogy köszönet a munkáért, de azt gondolom, hogy a bizonyos szinteken lévő emberi tényezők azért követtek el hibákat. Ez nemcsak a jelentésből olvasható ki kvázi, hanem akik az utakon rekedtek és a katasztrófavédelemnek valamilyen szinten résztvevői voltak, azért az ő elmondásaik alapján - hiszen rengeteg, sőt talán a teremben mindenkinek volt olyan akár rokona, akár ismerőse, hozzátartozója, aki valamilyen formában érintett volt benne - bizony, azért történtek, nem azt mondom, hogy súlyos hibák vagy hatalmas problémák alakultak ki, de azért történtek hiányosságok és voltak hibák, amelyekről nem szól a jelentés.

Tehát az én kifogásom leginkább a felelősség kérdése, hogy nem nevez meg senkit, sem hatóságot, sem szervet, sem személyt, pedig biztos, hogy lehetne.

Mindezt azért mondom, mert természetesen örülünk neki, hogy nem történt semmiféle tragédia, nem követelt ez a rendkívüli időjárás emberi áldozatot, de ez részben szerencse kérdése is. Én semmiképpen sem szeretném a szélsőséges időjárási helyzetet a kormány nyakába varrni, mert nyilvánvalóan erről senki nem tehet, mindez csak azért fontos, hogy az igazi kérdés az, hogy a jövőben a hasonló esetek elkerülése végett, vagy ha elkerülni nem lehet, akkor a hatékonyabb és még jobb kezelése végett mit tudunk tenni.

Azt gondolom, amit a miniszter úr is elmondott köszönet formájában a különböző vállalkozók és helyi lakosok felé, hogy azt hiszem, hogy egy megfelelő támogatással, jogszabályi keretek között, anyagilag, bárhogy a civil szektorban van erre a legnagyobb bázis, hogy az illet megfelelően kezeljük. Szóval én erre várnék némi reflektálást, hogy a miniszter úr ezt hogyan látja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Legelőször is a reagálási sebességről. A letelején elmondtam, hogy gyakorlatilag 5 percenként kapott jelentést vagy adott utasítást a központ a különféle felvetésekre. Nagyon sok települést érintett a kérdés,

nagyon sok irányból jöttek az információk, és azt gondolom, hogy ez az információáramlási sebesség nagyon is elfogadható.

A végrehajtás tekintetében: erre nemcsak az a visszajelzés van, hogy igen, végrehajtottuk és minden rendben volt, a végrehajtás tekintetében fel kell ismerni azt, hogy vannak emberi korlátok. Amikor 120 kilométeres sebességgel fúj a szél, hóvihar van és kiszáll valaki az autójából és görgeti a szél 15-20 méteren keresztül, a gyerekeket nem lehetett kiengedni az autóból, csak a szülők kézen fogva tudták őket kivinni, mert elvitte volna, elsodorta volna őket a szél. Ilyen körülmények között megközelíteni minden autót, megnézni, hogy van-e benzinje, van-e megfelelő üzemanyaga, tudja-e fűteni, van-e élelme, a különféle melegedő buszokat a helyszínre vezényelni, központilag kiadni utasítást, hogy maga most menjen el a 96-os kilométer 3-as szektorához, és ott végezze el a feladatát, az elég könnyű, ugyanebben a helyzetben ugyanezt végrehajtani, lehet, hogy erőt próbáló. Tehát akkor, amikor valakinek az üzemanyaga fogyott el és a kollégáim úgy tudtak neki üzemanyagot vinni, miután gépjárművel megközelíthetetlen volt, hogy a marmonkannát húzták maguk után a hóban, 120 kilométer/órás sebességű szélben, úgy töltötték fel a gépkocsiját, hogy ne hűljön ki és tudja működtetni a gépjárművet, azt gondolom, hogy nem lehetett elvárni, hogy ezt 5 perc alatt vagy 10 perc alatt csinálja meg. Ezen teljes erőbedobással, 2 vagy 3 ember küzdötte magát végig, egymásra is figyelve és vigyázva.

Tehát azt gondolom, hogy ezek az emberi teljesítőképesség határán végrehajtott helyi feladatok mindent elmagyaráznak, és ez az országban nem egy összpontosított helyen volt, ez az országnak egy sávjában volt. Ez a sáv folyamatosan haladt előre különféle területeken.

Tehát ha megnézzük az észak-nyugat felől érkező, a Győr-Moson-Sopron, Zala megyei határt és megyünk dél-kelet irányába, keleti irányban ráadásul egy ónos esővel párosult ez az egész, akkor azt mondom, hogy a cselekvéseknek a visszajelzése és a végrehajtása megfelelő volt. Tehát a végeken mindenki megfeszítetten dolgozott.

Önkritikus helyzet. Azt gondolom, hogy először azt kell megnéznünk, hogy volt-e olyan terület, amelyre nem reagált a központ, volt-e olyan terület, amelyre végrehajthatatlan utasítást adott ki, volt-e olyan terület, amely ha megfelelő információt kapott, nem reagált rá? Tehát minden információra valamilyen reagálást adott ki, a reagálást ellenőrizte, hogy végre lehetett-e hajtani, végre tudták-e hajtani, módosította ezeket az intézkedéseket, és ne felejtjük el, mint említettem, azért az utóbbi száz évben sem ilyen hóvihar nem volt, sem ennyi csapadék nem volt.

Már most szeretném felhívni az önök figyelmét arra, hogy kísérik figyelemmel azt az erőfeszítést, amit a vízügy területén tesz most a Belügyminisztérium, hogy egyre kevesebb legyen a belvízzel elöntött terület, és kísérik figyelemmel azt, hogy milyen erőfeszítéseket teszünk, hogy ne történjen meg sehol gátszakadás, vagy a gátat ne lépje túl a víz. Itt most a Dunántúlon azokat, akik még tegnap éjjel is a homokzsákokat rakták, hogy a saját falvaikat megvédjék, azokat azt gondolom, hogy megilleti a köszönet, és megilleti az, hogy megfelelő módon gondoskodjunk róluk a későbbiekben.

Marcalfőt külön kiemelném itt, Marcalfőnek mind a lakosai, mind az ott résztvevő hivatásos állomány kiválóan teljesített az elmúlt 2-3 nap éjszakáját és nappalát egybevéve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Csampa Zsolt alelnök úr. Parancsoljon!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Fidesz és a KDNP nevében én magam is szeretnék köszönetet mondani mind a rendvédelmi szerveknek, mind a Magyar Honvédségnek, mind az önkénteseknek, és mindenkinek, aki részt vett ennek a katasztrófahelyzetnek a mondjuk úgy, hogy felszámolásában.

Mielőtt rátérnék, azért egy-két gondolatot engedjenek meg, mert az, hogy vannak, akik politikai haszonszerzésre próbálják ezt a katasztrófahelyzetet felhasználni, az számomra etikátlan, erkölcstelen és elfogadhatatlan.

Harangozó képviselő úr, bár ön hagyta jóvá, gondolom, kiosztásra került a média számára is ez az úgynevezett nem 30, hanem csak 26 oldalas jelentés, én azért végigolvastam. A 26 oldalas jelentésből gyakorlatilag másfél oldal az, hogy hogyan kell a kormányt elítélni, két oldal az a kérdező sor, amit feltett miniszter úrnak és gyakorlatilag 24 oldalban összegezte azt, amit miniszter úr is összegzett, akár az MTI által kiadott hírekből, akár a különböző törvényi anyagokból, akár különböző internetes egyéb forrásokból összerakott anyagokból. Ennyit arról, hogy 30 oldalt volt képes összerakni adott esetben az MSZP abból a több száz megjelent hírből, amit a minisztérium vagy adott esetben a bizottság kiadott.

Úgy gondolom - és hallva azt is, amit miniszter úr itt mondott, kiegészítve szóban is a jelentését -, hogy számomra meggyőző az, hogy ő maga is ott volt, akár az út szélén, akár a központi részen, hogy maga a vezetésirányítási rendszer ilyen módon azért működött vagy valamilyen szinten, de gyakorlatilag helyben is elment és ellenőrizte. Visszatérve az önök jelentésére, hogy mit tartalmaz, egy mondatot hadd ragadjak ki.

„Ekkor a belügyminiszter arról számolt be, hogy katasztrófahelyzet alakult ki, ezért összehívták az operatív törzset és riadót rendeltek el a rendőrség és a katasztrófavédelem állományában.” A következő bekezdésben önök magyarázzák, hogy „Magyarázata szerint a „riadó” elrendelése a szakzsargonhoz tartozó kifejezés, ami annyit tesz, hogy a rendvédelmi szerveknél magasabb fokozatba helyezik az állomány tagjait.”

Ha most a miniszter úr nem riadót mond, hanem adott esetben az egyszerű, mondjuk úgy, hogy a megjelenő hírportálokon azt mondja, hogy készenlétbe helyezi, önök azt is megkritizálták volna, hogy miért csak készenlétbe helyezte a rendőrségi vagy a rendvédelmi szerveket, ismerve az önök gondolkodását.

Én egyet szeretnék azért kérdezni miniszter úrtól, mert úgy gondolom, hogy mindenféleképpen fontos tisztázni, bár miniszter úr is elmondta, hogy hány jelentés érkezett személy szerint öhöz is, hogy a tárcák részéről, ahol felállt a Katasztrófavédelmi Koordinációs Tárcaközi bizottság, mi volt az első reakciónk a tárcáknak? Gyakorlatilag a legmagasabb szinten való mondjuk úgy, hogy jelenlét, kvázi mondhatjuk azt hétköznapi nyelven, hogy komolyan vették-e, hogy gyakorlatilag felállt-e ez a bizottság, mert halljuk itt az egyes ellenzéki hangokat, hogy adott esetben nem működtek a rendszerek, ezt az MSZP megfogalmazza, és a jobbkios képviselők is jelzik, hogy azért egy irányba mutassunk. Tehát hogy maga a kormány és lényegében a tárcák helytálltak, illetve ott voltak helyben, működtek, gyakorlatilag működött az a kommunikáció, amiről az elmúlt időszakban miniszter úr beszélt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Kezdjük akkor az egyes minisztériumokkal. A Honvédelmi Minisztérium tevékenysége nem kérdéses, hiszen lánctalpas járműveket biztosított, a későbbiekben gulyáságyúkat biztosított, több századot mozgósított, és részt vettek közvetlenül a tevékenységben.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szintén részt vett a tevékenységben, ami nyomon követhető minden területen, hiszen március 15-ének az ünneplését a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium együttműködésében alakítottuk ki, és kértünk meg mindenkit, hogy tartózkodjon a nyílt területi ünnepektől. Tehát ez a jogi rész, háttér.

A Külügyminisztérium tevékenysége szintén nyomon követhető, hiszen Ausztriából a hómarók, hókotrók átkérését a Külügyminisztérium együttműködésével értük el. Ugyanígy

kaptunk felajánlást a szlovák területről is, amelyet szerencsére már nem kellett igénybe vennünk.

A Nemzetgazdasági Minisztériumnak – mint említettem – nem volt külön feladata.

A Nemzeti Erőforrás Minisztériummal, a Mentőszolgálattal és Szócska államtitkár úrral folyamatos, közvetlen kapcsolatban voltunk.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium: az úttakarításoknak és a közútkezelőnek a kérdésköre nem tesz fel semmiféle kérdést, hiszen ők voltak azok, akik a saját eszközeiknek a mozgatásával jelentős útszakaszokat karbantartottak.

A Vidékfejlesztési Minisztériumnak nem volt közvetlen feladata, tehát gyakorlatilag két minisztérium kivételével minden más, tehát összesen 6 minisztérium vett közvetlenül részt. Nyilvánvaló, hogy a legnagyobb feladat a Belügyminisztériumra hárult, hiszen a katasztrófavédelem, a rendőrség eszközei, a megyei védelmi bizottságok működtetése a belügyminiszter elnökletével történik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Juhász Ferenc képviselő úr, parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném leszögezni ismételten újra és sokadjára, hogy óriási nagy tisztelet azoknak, akik személyes részt vállaltak ennek a katasztrófavédelemnek a kezelésében, tisztelet azoknak, akik sok helyütt emberfeletti módon végezték a munkájukat, és tisztelet a társadalmi szolidaritásért, amelyet sok helyütt nyújtottak a különböző települések lakói. Jó volt látni, hogy ez még nem halt ki a magyar társadalomból. Éppen ezért erre vonatkozóan újabb köröket talán nem érdemes futnunk.

Le is írták ezt a sajtóorgániumok, megjelent különböző helyeken, éppen ezért ebben egészen bizonyosan van közöttünk egy nagy egyetértés.

Nincs azonban egyetértés abban, hogy ennek az ügynek a kezelése hogyan és miképpen történt, megfelelő gyorsasággal, hatékonysággal történt-e, és ez nem elsősorban a felelős megkeresése szándékával fogalmazódik meg, hanem sokkal inkább azzal a szándékkal, hogy holnap, holnapután, akár a Marcalnál, akár fönt Szabolcsban bárhol, ahol sok víz van, ne okozzon problémát, és legyen egy egységesen értelmezett jogszabály alapján működő katasztrófavédelmi rendszere Magyarországnak.

Rendkívül tanulságos az a magatartás, amit a kormány, és itt Pintér belügyminiszter úr is tanúsít, hiszen úgy csinálnak, mint egy házasságtörésen rajtakapott férje, aki megkérdezi a feleségétől, hogy most nekem hiszel, vagy a szemednek? És azt kéri a publikumtól, hogy neki higgyen, ne pedig a szemének. Ez esetben nem az én szemem az izgalmas, noha az áramszünet egy jelentős részét Szabolcs megyében éltem meg, hanem azoknak a tájékoztatása és azoknak a szeme, akik azért 14-e, 15-e, 16-a környékén igen sok módon, sok formában, árnyaltan és kevésbé árnyaltan jelezték, hogy baj van. Hogy ők, akik benne vannak a pácban, úgy érzik, hogy ez nem működik.

Az egyik oldalon megjelenő heroizmus nagyon fontos, de ha a másik oldalon ennek a tevékenységnek az eredménye nem érzékelhető, akkor egészen bizonyosan illő elgondolkodni azon, hogy lehetett volna-e máshol, másképpen, mást csinálni. Adott szituációban indokolt lett volna-e bizonyos lépések megtétele, különös tekintettel arra, hogy létrehoztunk erre egy új szervezetet, a zászlója is a Honvédelmi bizottság falán van, azaz egészen biztosan értelmes és indokolt feltenni ezeket a kérdéseket.

Mi a tájékoztatóba, a szembesítésbe idézeteket raktunk a sajtóból. Olyan idézeteket, amelyekkel önök nem foglalkoznak, vagy nem akarnak foglalkozni. Deutsch Tamást szeretik elhallgatni, nem azért írtuk őt, mert ő a legmélyebb, hanem egyszerűen azért, mert nyilván aki benne van a pácban, ezt írja. Elfelejtik azokat az autópályán rekedtektől jött sms-eket, e-

maileket, tudósításokat, amelyek arról szólnak, hogy nem láttunk katasztrófavédelmi szakembert, nem jöttek ide, itt vagyunk iksz órája, fogalmunk sincsen, hogy mit csináljunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány kilométeren torlódott fel a hó és teljesen természetesen nagyon hosszú útszakaszon pedig maga a forgalom. A néhány kilométeren riadóláncba állva is el lehetett volna bizonyos információkat juttatni, de ez nem történt meg, nem akkor történt meg, és nem úgy történt meg. Erre mindenféleképpen kell valami választ találni.

Önök azt mondják, hogy higgyünk önöknek, miközben Benkő Tibor, a vezérkari főnök elmondja egy interjúban, hogy ő korábban lépett és intézkedett, mint ahogy hozzá kért fogalmaztak meg, merthogy a sorban ő az utolsó, amikor katasztrófa helyzet van, de már valószínűleg nem bírták cérnával. Persze az utóbbit én tettem hozzá. De ők léptek korábban.

Ezek az információk. Nem kérdezték meg és nem figyelnek arra, hogy vajon, mit mondott Pálincás úrnak a szomszédja, miközben Pálincás urat kimenekítették. A többi pedig ott maradt. És nem azzal van bajom önmagában, hogy egy személyre szabott mentőakciót csinálnak a kismamának és Pálincás úrnak, hanem az a bajom, hogy a mellette lévő meg azt mondja, hogy nem működik a dolog.

Egy ilyen szituációban azt mondani és kiállni és szemrebbenés nélkül állítani, hogy minden rendben van, azt gondolom, hogy ez azért talán az önök számára sem hihető. Nincsen minden rendben, és nagyon nagy probléma az, hogy minél inkább játszunk ezt a macska-egér játékot, most ez esetben mi az önök fejére olvassuk a sajtóértesüléseket, a mi meggyőződésünket, amely a törvényből kiolvasható, önök pedig azt mondják, hogy kekeckedünk, itt nem erről van szó. Itt arról van szó, hogy egy szervezetet valamilyen úton-módon irányítani kell, pláne egy új szervezetet és ilyen feladatokkal, és el kell érni, hogy ez hatékonyan tudjon működni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az az előterjesztés, ami itt most napirenden van, és amit a kormány remélem, vita nélkül – a dossziében volt benne – elfogadott, az gyakorlatilag nem alkalmas arra, hogy a szervezet működésére vonatkozó következtetéseket le lehessen vonni. Megjegyzem: az anyag maga a legutolsó mondataiban is azt írja, hogy még itt elemeznünk kell bizonyos dolgokat. Nem kívánunk mást, és nem is kezdeményezünk mást, minthogy adott esetben ismerhessük meg azokat a műveleti naplókat, például egy parlamenti vizsgálóbizottság keretei között, ismerjük meg azt a közvélemény-kutatást, amire miniszter úr itt hivatkozott, mert minden ilyen felmutatott közvélemény-kutatásnál Churchill jut az eszembe, hogy ő annak a statisztikának hisz, amit ő maga hamisított. De nyilván nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy van számos olyan információ, számos olyan részlem, amelynek az ismerete egészen bizonyosan közelebb vezetne bennünket ahhoz, hogy a helyzetet – hogy is mondjam csak – jobban értsük és egyébként a későbbiekre vonatkozóan korrektebb döntések születhessenek, de sajnos, ennek ténylegesen az a következménye, hogy egy-két helyütt majd kell valakinek mea culpát mondania. Ennek a mea culpának az elkerülése vagy az a szándék, hogy ezt elkerüljük, sodorja a kormányt és a képviselőket még inkább abba, hogy úgy csinálják, hogy nekünk higgyetek, ne a szemeteknek.

Azt gondolom, hogy nem lehet sokáig ezzel ilyen módon érvelni. A miniszter úr a mostani válaszaiban is nagyon érdekes distanciát tesz. Amikor az emberek helytállásáról, a szervezet működéséről van szó, akkor folyamatosan a katasztrófa helyzet kifejezést használja, amikor arról van szó, hogy miért maradtak el intézkedések, akkor egy egyszerű hófúvás. Értik a gondolkodást? Nyilvánvalóan benne van a mundér becsületének védelme, de talán ennél egy dolog mégis fontosabb, hogy tudniillik ebben a magyar közvélemény, a parlament, a mostani döntéshozók is tájékoztatást kapjanak.

Mivel a kormányzati előterjesztés 6. oldalán lévő utolsó bekezdése is azt mondja, hogy kell ezen még nekünk vizsgálódnunk, a miniszter úr az imént felajánlotta azokat a

dokumentumokat, amelyek alapján mások is vizsgálódhatnak. Azt gondolom, hogy a bizottság a mai ülését követően egy tényfeltáró vizsgálóbizottság keretében folytathatná a tevékenységét, vagy egy más parlamenti döntéssel másképpen, de mindenféleképpen érdemes volna pontot tenni a végére. Nekünk ez a szándékunk, és az a szándékunk, hogy a későbbiekben amennyire lehet, megpróbáljuk a károkat minimalizálni.

Tegyenek különbséget a képviselőtársaink a hóhelyzet következtében, az ónos eső következtében áram nélkül maradt szituáció és az autópálya-probléma között. Sokkal több embert ért a hóhelyzet miatti áramkimaradás, sajnos, sokkal tovább, és nyilvánvalóan nemcsak a Belügyminisztérium, hanem az E.ON és más sincs arra felkészülve, hogy ezeket a problémákat normálisan kezelje. Nyilvánvalóan mindenütt a pénzhiány, a helikopter és egyéb eszközök hiánya és működésének gyengeségei ezeket a mentési munkálatokat, javítási munkálatokat nehezítik, de itt igazából a közvéleményt alapvetően felkavaró, a helyzetet nehezen értő álláspont alapvetően a hóhelyzet, a dunántúli, M7-es, M1-es környékén kialakult helyzetekre vonatkozik, nagyon-nagyon sok élő beszámolóval, nagyon sok rajtakapó feleséggel, aki azt mondja, hogy nem neked hiszek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A képviselő úr azzal kezdte, hogy Deutsch Tamást elhallgatjuk, valami ilyesmit mondott. Nem gondoltuk, hogy ilyen közkedvelt szerző az önök számára, ha ez így van, akkor legyenek figyelemmel a többi tőle származó mondatra is. Hozzáteszem, hogy egyébként a képviselő urat gyakran ragadja el a hév, mármint nem önt, hanem Deutsch képviselő urat, ezzel együtt senki nem állította – és most szeretném komolyra fordítani a szót -, sem a belügyminiszter, sem a jelentés, sem a bizottság egyetlen tagja sem, hogy jó volt ott ülni, és ha tehetné, még egyszer ott ülne valaki 16 órát az autópályán. Pusztán azt állította mindenki – és a jelentés is ebbe az irányba megy -, hogy a Belügyminisztérium és az irányítása alá tartozó szervek a rendelkezésükre álló eszközök és erőforrások maradéktalan mozgósításával mindent megtett a helyzet mielőbbi rendezése érdekében.

Hozzá kell tennem, hogy a vita nem ott van részünkről, hogy kell-e tapasztalatokat levonni. Hogyne kellene! Mint ahogy egyébként az Egyesült Államokban a Katrina-hurrikánra vonatkozóan is vontak le tapasztalatokat annak idején, több mint ezer áldozatot követelt, de a politikai erők nem egymás felelősségével voltak elfoglalva egy soha nem látott helyzet orvoslása és értékelése kapcsán, hanem természetesen levonták a tanulságokat.

Hál' istennek az önök kormányzása alatt jóval kevesebb katasztrófa volt, mármint ezt olyan értelemben mondom, hogy egy is sok lett volna, de valahogy a jóisten mindig úgy akarja, hogy a polgári kormányok idején legyen Kolontár, Devecser, árvíz, belvív, hófúvás, általában a polgári kormány idejére esik egy-egy ilyen jelentősebb természeti csapás. Augusztus 20-a az önök kormányzása idejére esett. Én azt gondolom, hogy akkor az az augusztus 20-ai vihar, amelyik emberáldozatokat is követelt, melynek a tárgyszerűség kedvéért megjegyzem, hogy utána a felelőseit megkeresték és számon kérték, de komoly kormányzati irányítási felelősséget is felvetett annak tekintetében, hogy le kellett volna-e mondania a kormányzat illetékes szerveinek akkor az augusztus 20-ai tűzijátékot.

Most ez ebben az irányítási rendszerben, március 15-én az állami rendezvények tekintetében megtörtént. Tehát a vita nem a tapasztalatok, illetve az esetleges felelőségek feltárásán van, hanem azon, és személy szerint engem is, tehát nem mint kormánypárti képviselőt, hanem mint magyar állampolgárt az háborít fel, hogy önök nem azzal kezdték, hogy valóban ilyen soha nem volt, nézzük meg, hogy erre hogyan lehet a jövőben még inkább felkészülni, hanem önök és az önökhöz tartozó lakájmédia bukásról, a kormány bukásáról, ilyen bukásról, olyan bukásról beszélt. Szerintem ez nem az ügy tárgyszerű és korrekt elrendezésének a módja.

Én nem a hozzászólók sorában mondtam mindezt, ezért elnézést kérek azoktól, akik a szókérés rendje szerint ezt jelezték, de kénytelen voltam ezt a néhány gondolatot elmondani.

Egyébként a Honvédelmi és rendészeti bizottság a jövőben is a további tárgyalás mentén rendelkezésre áll, ezzel a bizottság hatásköreit és tekintélyét féltve, nem javaslom továbbra sem a külön vizsgálóbizottság felállítását, hiszen ezért vagyunk ma itt, ezért van lehetőségünk arra, hogy találkozzunk ennek a bizottságnak a keretében.

Miniszter úr, öné a szó!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Legelőször is az utolsó pár mondatra szeretnék utalni. Ez az utolsó pár mondat arról szól, hogy bontsuk ketté az autópályán rekedteket és az áramkimaradást szenvedőket.

Egy viharhelyzet volt, és ennek a viharnek különféle következményei voltak. Ennek a következményei azok voltak, hogy rekedtek az autópályán, de nemcsak az autópályán, volt időszak, hogy 38 lezárt útvonal volt, amelyik járhatatlan volt. 50 különféle útszakasz volt ezen a 38 lezárt úton teljesen járhatatlan, és akkor még mindig volt elzárt település. Tehát ott voltak az elzárt települések.

Tehát arról is gondoskodni kellett, hogy ezekre az elzárt településekre megfelelő élelmezés jusson, megfelelő szolgáltatás jusson, mert ahol például kimaradt az áram, nemcsak az áram kimaradása volt probléma, ahol kimaradt az áram, ott kimaradt a fűtés, mert gázfűtés volt, az áramkimaradás miatt nem volt fűtés. Kimaradt a vízszolgáltatás, nem volt ivóvíz. Tehát itt ne arról beszéljünk, ne úgy gondoljuk el az áramkimaradást, hogy nem lehetett felkapcsolni a világítást. Úgy kell az áramszolgáltatás kimaradását figyelembe venni, hogy nincs ivóvíz, nincs fűtés. Ezeken a területeken, ennek a 380 ezer embernek meg kellett szervezni az elhelyezését, fűtött helyre történő kerülését, akinek gázfűtése volt, meg kellett szervezni az ivóvízzel való ellátását. Tehát ezt nem lehet különbontani. Itt nem arról van szó, hogy itt egy pár kilométer van az úton, ahol valóban csatárláncban lehet vinni a dolgokat. Tehát ez az egyik része.

A másik része: egyetlen ellentmondást én is vélek felfedezni, lehet, hogy csak én, de ellentmondást vélek felfedezni a dologban. Először is, hogy van egy 26-oldalas anyag az elmondottak szerint, amelyik minősíti ezt a tevékenységet, és rossznak minősíti. Két oldal kérdés van benne, nem sikerült még végigolvasnom.

Tehát a másik dolog az, hogy ha minősítik ezeket a dolgokat már előre, akkor jobban örültem volna neki, ha megjelennek, megkérlik azt, hogy megnézhessek ezeket a műveleti lapokat, értékelő, elemző munkákat, ami még mindig folyik a Belügyminisztérium irányítása mellett, ezt elvégzik, és akkor történik meg ez az egész. Akkor esetleg meg van alapozva. Így úgy tűnik, mintha megalapozottság nélkül, előzetesen, előítéletesen lenne ez a 26 oldal megfogalmazva, de lehet, hogy nem, tehát én kész vagyok elfogadni a mások érveit is.

Felmerült képviselő úr véleményében, hogy Benkő úr azt nyilatkozta, hogy ő előbb lépett. Kérem szépen, ő a vezérkar főnöke, ha van egy ilyen helyzet és ő nem kezdi el felmelegíteni a lánctalpasokat, nem veszi számba, hogy milyen eszközei vannak, hogy amire szükség van, ne tudja egyik pillanatról a másikra elindítani, akkor alkalmatlan lenne a feladatára. Még jó, hogy előre elvégezte ezeket a feladatokat, még jó, hogy felkészült rá, és amikor szükség volt, akkor a megfelelő erőket rendelkezésre is tudta bocsátani.

A másik dolog: itt a feleséggel való példa. Azt gondolom, hogy akik fuldokolnak, másképp látják a világot, mint akik a mentésükre sietnek. Tehát ez teljesen egyéni és teljesen nyilvánvaló dolog, hogy aki egy katasztrófa-helyzetnek a résztvevője, ő azt teljesen másképp éli meg, mint azok, akik ezt észlelik és sietnek a segítségére. Tehát nyilvánvaló. Ezt jól tudjuk, erre külön pszichológusokat kellett igénybe venni a vörösiszap-katasztrófa idején, külön kellett az árvizek idején. Akinek a házat elmosta a víz, annak hiába próbáltuk megmagyarázni, hogy mi megvédtünk 10 ezer házat, az övé érdekelte, ott volt benne a tulajdona, ott volt benne az emléke, ott voltak benne mindenei. Ő azt teljesen másképp ítéli meg.

Tehát aki egy ilyen helyzetben van, annak az értékítélete maradjunk annyiban, hogy erősen szubjektív és befolyásolt a pillanatnyi helyzetének a függvényében.

A legelején hangzott el a hozzászólásban, hogy egy egységes működést vár el képviselő úr. Én is. Tehát itt van a kulcsszó, egy egységes működés, és ez az egységes katasztrófavédelmi rendszer, amit kialakítottunk, erre az egységes működésre alkalmas. Ha ez önkormányzati területeken marad szétszórta, polgármesteri irányítás alatt, akkor azt gondolom, hogy ez az egységes irányítás nem jöhetett volna létre. Tehát én arra kérem önöket, hogy erre az egységességre, különösen a későbbi kritikák során is erősen koncentráljanak, és őrizték meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tóth Gábor képviselő úr!

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ígérem, hogy én líramentesen igyekszem megfogalmazni a kérdéseimet. Első körben képviselőtársaimat kérdezném, hogy amikor tudomást szereztek arról, hogy milyen helyzet alakult ki, ki volt az önök közül, aki felvette a telefont és jelentkezett adott esetben mondjuk Kontrát Károlynál, mint ahogy én magam is megtettem, hogy tudok-e, tudunk-e valahol, valamiben segíteni. Mint ahogyan annak idején megtettük 1999 környékén, amikor a tiszai árvíz volt, és a Galga-menti emberekkel, autókkal, buszokkal mentünk és szákolgtunk a Tiszán. Azt hiszem, talán most is etikusabb lenne az, hogy nem a hóhelyzet körül próbálkozna itt mindenki különböző haszonszerzéssel, hanem megkérdeznék, hogy tudunk-e valahol, valamiben azokon az árvíz sújtotta területeken segíteni, és bizottsági szinten hol tudunk ebben valahol elindulni, aminek alkalmasint talán itt volna az ideje.

A miniszter úr felé is van egy olyan kérdésem, hogy az extraprofitot bezsebelő úgymond szolgáltatói szféra az ISO-minősítéssel hogyan áll? Ugyanis azoknak a cégeknek, akiket a tisztelt másik oldalon lévő képviselőtársaink egy része privatizált az elmúlt húsz esztendőben, ezek a cégek hogyan vannak felkészülve ekkora áramkimaradásra? Miért nincsenek meg azok a tartalék áramforrások, adott esetben azok a technológiák, amelyekkel egy ilyen helyzetet tudnak kezelni? Azokból az extraprofitokból nem kellett volna talán erre költeni?

Ebben tisztelettel kérem a kormányt, hogy hatékonyan és határozottan lépjenek fel, hogy minden olyan eszköz, ami az ISO-minősítésben adott esetben előírásra került annak idején, azok legyenek meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Miniszter úr nem szól előtte?

ELNÖK: Úgy értelmeztem, hogy miniszter úr nem kíván szólni.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Itt egyetlenegy dolog van, amit talán mondanék, hogy az áramkimaradásnál a központosított katasztrófavédelem megfelelő generátorokkal tudott sok esetben segíteni, több mint 47 helyre szállítottunk és működtettünk generátort, nem volt másnak az adott területeken. Az ISO-minősítés áttekintését pedig a különféle üzemi területeken majd szintén a katasztrófavédelem ellenőrizni fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Egy nulladik megjegyzéssel szeretném kezdeni, ami az MSZP jelentését illeti. Miniszter úr azt mondta, hogy a BM nem is lenne BM, ha nem lenne ez meg. Nyugtasson meg, miniszter úr, hogy ez azért van, merthogy a BM 8 óra 55 perckor megkapta ezt a jelentést és nem azért volt ez a mondás, mert legalábbis nézik bizonyos szervek az ellenzéki képviselők levelezését.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Ez a gyors információáramlást bizonyítja a cégen belül.

DR. VADAI ÁGNES (független): Igen. Tehát nyilván azért van meg ez a jelentés a Belügyminisztériumnál, mert nem 9 óra 47 perckor kapta meg a Belügyminisztérium ezt a jelentést, hanem 8 óra 55 perckor. Én jóhiszeműen feltételezem, hogy inkább erről van szó, és nem arról, hogy az erre hivatott szervek esetleg bármilyen kutakodást hajtanának végre ellenzéki képviselők levelezésében.

Ami a jelentést illeti, ezt több képviselő jelezte már, hogy ez a nyilvános jelentés meglehetősen vékonykára sikerült. Amikor volt ez a katasztrófa, akkor a Demokratikus Koalíció indított egy Facebook-oldalt, hogy mi történt 2013. március 15-én, és az ide feltöltött történetek némelyike hosszabb, mint maga ez a jelentés a mellékletekkel együtt. Az lett volna a kérdésem, de most már inkább kérésem, hogy mikor mehetek be a Belügyminisztériumba elolvasni a műveleti jelentéseket és a naplót, merthogy látható, hogy nem lesz vizsgálóbizottság, világos, hogy nem lesz tényfeltáró bizottsága a honvédelmi tárčanak. De én venném a fáradságot és el szeretném ezeket olvasni teljességükben, hogy ha erre van lehetőség, mert azt gondolom, hogy amiről miniszter úr is beszélt – és nyilván itt többen is -, a cél az, hogy tanuljunk ebből közösen, hogy mit lehetne javítani ezen a rendszeren.

Miniszter úrnak szeretném mondani - és ön is mondta egy előző kérdésre adott válaszkor -, hogy objektíve lehet, hogy önnek igaza van, egyébként nincsen szerintem, de szubjektíve biztosan nincs. Tehát amit az állampolgárok érzéséről mondott, higgye el, miniszter úr, hogy azt hiszem, hogy ha ezt az ügyet egy kicsit több empátiával kezelték volna, és nyilván itt elhangzottak már a szakmai érvek, de a kommunikációs empátia szerintem nagyon sokat segített volna azon, hogy az objektív igazság és a szubjektív érzés egy kicsit közelítsen egymáshoz. Én ugyan bírom ezeket a leszidatív jellegű megjegyzéseket, és különösebben nem is nagyon zavar, amikor az arra illetékes OKF-vezetők azt mondják, hogy tulajdonképpen a polgárok nem úgy járnak el, ahogy a hadsereg meg a rendőrség állományában kellene, ez így van, merthogy nyilván ők nem rendőrök meg nem katonák. De tudomásul kell venni, hogy a választópolgár nem olyan fegyelmezett, mint a Magyar Honvédségben szolgálók vagy éppen a magyar rendőrség állományában szolgálók. Arról nem is beszélve, hogy nemcsak a katasztrófa idején volt ez az empátiát teljes mértékben nélkülöző kommunikáció a vezetők részéről, hanem még utána is sikerült néhány televíziós műsorban, az egyik kedvencem a polgári védelmi főfelügyelő volt, dr. Tóth Ferenc, aki lényegében azt mondta, hogy mindent nagyon jól csinált a katasztrófavédelem, mindent nagyon jól csinált a kormány, mindent nagyon jól csinált a belügyminiszter, a polgárok voltak ostobák.

Szerintem az ilyenfajta magatartás, az ilyenfajta kommunikáció még akkor is, ha egyébként még egyszer mondom: objektíve itt még igazuk se volt azoknak, akik ilyet mondtak vagy ehhez hasonló próbáltak sugallni, a polgárnak, aki ott ült bent az autóban, teljesen mindegy, hogy önök milyen központi rendszert állítanak fel, hogy milyen krízis nem tudom én, micsoda ült össze, hogy hány gépjárművel mentek, amikor hozzájuk pont az az egy darab nem ment oda, és ott ültek az autóban, pokróc nem volt, és nyilván nem voltak úgy felkészülve, ahogy önök gondolták. De tudomásul kell venni, hogy az állampolgár nem ilyen.

Megjegyzem: az a fajta értesítési rendszer, amin keresztül értesítették a választópolgárokat és általában az állampolgárokat arról, hogy jön a vihar, az egyrészt csak részben működött, másrészt azok, akik március 14-én dolgozni mentek vagy a gyereükért mentek az iskolába, azok akkor se tudtak volna mást csinálni, mint hazamenni meg kocsiba szállni, hogy ha egyébként nem akartak volna. Nem azért ültek, miniszter úr, ezek az emberek autóba, hogy dacoljanak az országos katasztrófavédelemmel vagy a Belügyminisztériummal vagy a kormánnyal vagy a hóval, hanem azért, mert haza kellett menniük, és ezt meg kell érteni.

Tehát ezért azt gondolom, hogy ha máshol nem, nyilvánvalóan a kommunikáció tekintetében nagyon sok javítanivaló van. Bár én bírom ezt az egyenruhás világot, de szerintem legközelebb érdemesebb lenne ilyen valódi civileket kiküldeni kommunikálni ilyen ügyben, akik átérzőbben tudnak beszélni az állampolgárokkal ezekben az ügyekben. Főleg azért, miniszter úr, mert ezen polgárok egy részének, akik ott rekedtek, az adójukból fizetik ezt az egész rendszert, és joggal várja el az állampolgár, hogy ha ő fizeti az adót és ezért fenntartanak különböző szervezetet, akkor egyébként, ha probléma van, járjanak el.

Ami a felelősség kérdését illeti, én azt gondolom, hogy úgysem lesz, tehát azon most kár itt bárkinek rugóznia, hogy találnak-e felelőst, mert nem fognak, mert legfeljebb egy-két alacsonyabb rendfokozatban lévő tűzoltót vagy éppen honvédet fognak ejnyebejnyézni, de nem lesz felelőse ennek az ügynek, és majdnem azt mondom, hogy a dologban ez másodlagos. Sokkal inkább a tanulságok levonása lenne fontos.

Azért gondolom azt, hogy ez a 7 oldalas jelentés nyilván a Belügyminisztérium és a kormány szempontjából írja le az eseményeket, elég – hogy úgy mondjam – nagy lazasággal kezelve az időintervallumokat meg az időtávot, de ezt már láttuk a parlamenti beszámolóban is. De muszáj azt érteni, és szerintem ebben talán nincsen közöttünk vita, hogy abból a hóhelyzetből egyrészt a rendszert illetően kell levonni tanulságokat, másrészt nyilván az állampolgárok irányába kell levonni tanulságokat, hogy milyen módszerekkel, eszközökkel kell akkor az embereket felkészíteni egy ilyen helyzetre. Harmadrészt pedig, és erről itt talán kevesebb szó esett, de azért nemcsak az állampolgárok írták ám le a véleményüket erről az egész rendszerről, hanem a hivatásos állomány egy része is, a szakszervezetek közvetítésével elmondták, hogy mit gondolnak erről, hogy milyenek voltak a rendelkezésre álló eszközök. Szerintem ebben az ügyben érdemes közösen gondolkodnunk, hogy milyen tanulságokat lehet levonni erre az ügyre vonatkozóan.

Végül azt gondolom, hogy abban szerintem soha nem volt vita, hogy egyébként azoknak az embereknek a munkáját, akik akár hivatásosként, akár önkéntesként dolgoztak a katasztrófhelyzetben, azt megköszöntük, merthogy szerintem ez így van rendjén. De a köszöneten és az önfényezésen túl szerintem, ha máshol nem, legalább a Belügyminisztériumban muszáj, hogy önök egymás szemébe nézzenek, például Bakondi Györggyel vagy éppen Tóth Ferencsel, a polgári védelmi főfelügyelővel, és legalább egymásnak mondják meg, hogy bizony, kell ezekben a kérdésekben, mint például kommunikáció, mint például a tanulságok levonása, ha nem is 7 oldalas, de legalább egy egyórás beszélgetést lefolytatni. És nem azért, mert ezt az ellenzéki képviselők kérik, és abban elnök úrnak igaza van, hogy katasztrófák mindig lesznek, ez egyébként kormánytól független, nem gondolnám, hogy a polgári kormányt jobban sújtja ez. Ha ez így van, akkor én az ön helyében el is gondolkodnék, hogy miért van ez így, hogy polgári kormány idején van katasztrófa, de szerintem a katasztrófák kormánytól függetlenek.

Nekünk az közös érdekünk, hogy minden ilyen ügyben, legyen akár ipari katasztrófa, legyen akár ilyen hóhelyzet, bejáratott rendszerek legyenek, ahol egyébként a polgárt, aki ott van, partnernek tudjuk tekinteni, és nem ilyen leszidatív jelleggel beszélünk velük, nem ilyen módon, és abban annak önnek igaza van miniszter úr, aki ott van a katasztrófhelyzetben, annak más az érzése az egész ügygel kapcsolatban. Ebben önnek teljesen igaza van, és nem

mondom, hogy mindig neki van igaza. De mindenkinek a saját baja a legnagyobb, miniszter úr.

Ezt akkor is tudomásul kell venni és figyelembe kell venni, ha egyébként tökéletesen működött volna ez a rendszer, ami nem működött tökéletesen. Az az állampolgár, aki a gyerekeivel egy egész éjszakát töltött el ott, miniszter úr, önnek az az állampolgár, meg annak az állampolgárnak a családja soha nem fog igazat adni. Egyébként, ha az internetet nézték, és biztos vagyok benne, hogy nézték, azért ennek a hóhelyzet-kezelésnek a valódi jelentését az állampolgárok végezték el az interneten, ahol leírták a véleményüket arról, hogy mit gondolnak, és az nem volt olyan rózsás és nem volt olyan fényes.

Szerintem dolgozzunk azon, hogy hogyan lehetne, nyilván a havat nem lehet megállítani, azért nem a kormány a felelős, ilyet állítani nyilván hülyeség, de hogy hogyan lehet legközelebb, ha egy ilyen probléma van, azt közösen, normálisan kezelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tucatszám repkednek a magas labdák, nem lennék kormánypárti képviselő a talpamon, ha legalább arra nem hívnám fel a figyelmet, hogy képviselő asszony éllel azt mondta, hogy a felelősségre vonás kapcsán biztosan valami alacsony rendfokozatú honvédet majd elővesznek. Csak szeretném jelezni ilyen emlékeztető jelleggel közös gondolkodásra, hogy az augusztus 20-ai vihar kapcsán az önök kormánya egy meteorológust volt képes számon kérni és megbuktatni. *(Dr. Vadai Ágnes: Annak nem is volt rendfokozata, elnök úr.)*

Tehát szerintem a felelősségre vonás rendjében, ha valakiknek – hogy mondjam - egy kicsit belátóbban vagy visszafogottabban illik nyilatkozni, azok éppen önök, de nekünk itt nem tisztünk a felelősségre vonásra felhívást tenni a belügyminiszternek, szerintem tudja ő a dolgát. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Legelőször is kezdeném azzal, hogy vékony ez az anyag, amit leadtam. Úgy gondolom, hogy a mennyiség nem adja meg mindig a minőséget. *(Dr. Vadai Ágnes: Jelen esetben ez igaz!)* Tehát ez azért egy minőségi anyag.

Azt mondja, hogy ön szeretné megnézni a műveleti naplót. Tisztelt képviselő asszony, önnek mindig lehetősége volt a Belügyminisztérium berkein belül minden tekintetben, amikor képviselői jogaival kívánt élni, azt gondolom, hogy a kollégáim megfelelő szinten álltak a rendelkezésére a képviselői jogainak a gyakorlására, most is teljesen nyitott ajtókkal várjuk.

Az empátiakezelés. Azt gondolom, hogy itt elsősorban nem empátiáról volt szó, bár nagyon-nagyon empatikus közleményt adtunk ki, hiszen amikor 14-én kiadtuk azt a közleményt, hogy a kialakult időjárás és útviszonyok miatt a Belügyminisztérium mindenkit arra kér, ha teheti, ne induljon útnak autóval, akinek mégis halaszthatatlan útja van, készüljön fel teli tankkal, takaróval, enni- és innivalóval. Tehát azt gondolom, hogy ez egy empatikus előrejelzése annak, hogy mi várható, és együtt érzünk vele, hogy ő vagy a veszélyt szereti vagy valami halaszthatatlan dolga van, de készüljön rá.

A gyerekért menetel, ez már csak a különféle települések között lehetséges felvetés volt, mert a településeken belüli elakadást sehol nem regisztráltuk.

Még az empátiás kérdésről egy dolog. Én az első időszakban mondtam, hogy sok esetben a közlekedésben felelőtlenül részt vevők is nehezítették a munkánkat, akkor kaptam egy támadást a különféle ellenzéki területekről. Ugyanakkor ma örömmel vettem Harangozó Tamás képviselő úr javaslatát, aki valahol megérezvén ezt a korábbi felvetést, azt javasolja, hogy a szabálysértési törvényt módosítsuk, amelynek a tekintetében a közúti torlódások kialakulásáért vétkesen felelős kamionsofőrök, a mentési munkát ellehetetlenítők, a leállósávokat elfoglaló gépjárművezetők kötelező jogosítvány-eltételét írják elő.

Tehát úgy gondolom, hogy az a legelső napon tett közleményem és felvetésem célba ért ennek megfelelően. Akkor ugyan kifogásolta az MSZP, de nagyon szépen köszönöm, hogy ezt az empátiás kérdést... *(Dr. Vadai Ágnes: Én nem vagyok MSZP-s.)* Bocsánat. Tehát úgy gondolom, hogy ez a felvetés célba ért.

A felelősségre vonás kérdésében. Szeretném elmondani, hogy az éves értékelését tartottuk a katasztrófavédelemnek, ott tíz embernek adtam elismerést, nem vezetőknél, nem parancsnokoknak, hanem akik részt vettek a területen a munkában. *(Dr. Vadai Ágnes: Ezzel nincs baj!)* Sőt, mi több, egy civil is kapott, mert egyetlenegy rádiós volt, aki éjjel bent volt és több nyelven folyamatosan sugározta a saját rádióállomásán keresztül ezt a problémát, tehát egy civilnek is és a többi résztvevőnek. Kapott elismerést olyan polgárőr, aki a tíz körmével kapart ki autókat, kapott elismerést önkéntes tűzoltó, tehát az elismerésben a végek már szerepeltek, felelősségre vonásra pedig azt gondolom, hogy nem lesz szükség se a végeken, se máshol.

A következő: mindenesetre vegyük figyelembe, hogy az adófizetőknek elvárásaik vannak, de a teljesítő képességet is, a teljesíthetőséget is. Tehát vannak elvárások, de ezek az elvárások az adott szituációban, az adott területen, függetlenül attól, hogy ő részes volt-e annak a tevékenységnek az előidézésében vagy sem, de az, hogy a többiek hogyan tudják teljesíteni az ő elvárásait, azt is nézzük meg.

A szakszervezetek valamennyi anyagát megkaptam, köszönöm a szakszervezeti vezetőknek itt is. Átolvastam, áttanulmányoztam, van olyan terület, amelyet külön vizsgálat tárgyává teszünk, de azt a felvetést, ami megjelent az interneten is, hogy őket útba indították, de mire odaértek, már nem kellett igénybe venni a munkájukat és visszafordították anélkül, hogy az ő tevékenységükre szükség lett volna, azt szeretném mondani, hogy ilyet nem fogunk vizsgálni, mert akkor, amikor az erők összpontosításáról van szó, előre nem tudjuk még, hogy mennyi havat fog a szél összehordani. Tehát nyilvánvaló, hogy több erőt összpontosítottunk, mint amennyire feltétlenül szükség lett volna, hogy akár egy embert is hamarabb szabadítsunk ki.

Köszönöm szépen, és az ajtónk nyitva áll ön előtt, mint mindig.

ELNÖK: Menczer Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon!

MENCZER ERZSÉBET (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én először is szeretném a sajtó figyelmét felhívni arra, hogy nem egy bírósági tárgyalóteremben vannak, hanem a Honvédelmi és rendészeti bizottság parlamenti üléstermében. Ugyanis az, amit Harangozó képviselőtársam itt a bizottsági ülés elején megengedett magának, az egészen elképesztő volt. Olyan vádsorozatba fogott itt, mintha ügyész lenne, ami szerintem erkölcstelen és elfogadhatatlan.

Ha valakit vádolni lehet mindazzal, ami történt március 14-15-16-án, akkor azt gondolom, hogy jól fejbe kellene csapni az égieteket, a szelet kegyetlenül el kellene kalapálni, hogy hogyan mert fújni 120 kilométer/órás sebességgel, Holle anyót pedig nagyon-nagyon a helyére kellene tenni, hogy hogyan merte a felhőket megrázni március közepén, nem figyelembe véve a naptárt.

Sok mindenről beszélnek önök, sok mindenre felhívják itt a médián keresztül a társadalom figyelmét, arra pedig kevésbé, hogy önök egy egészen más szemüvegen keresztül látják a világot, mint amin keresztül egyébként a valóságot kellene nézni. Ez is egy manipulációs technika és egy politikai haszonszerzés.

Amiért köszönetet kellene mindazon túl mondani azoknak, akik részt vettek a mentésben, amiről a miniszter úr is beszélt, több ezer rendőr, tűzoltó, polgárőr, polgármester, helyi védelmi bizottságok, önkéntesek, a legnagyobb köszönet azért illeti mindezeket, mert nem volt egyetlen megfagyott ember sem, és nem halt meg senki az utakon, nem halt meg

senki egy ilyen vészes katasztrófális időjárás ellenére. Ha mindaz igaz lenne, amit önök állítanak, akkor azt kell mondanom, hogy önök kettős mércét alkalmaznak. 2006-ban nyári viszonylatban, önök előre tudták, hogy milyen időjárás lesz, senkit nem tájékoztattak, mégis meghalt hat ember, összedőlt egy komoly emelvény, és több százan megsérültek. Önök egy portást – ha úgy tetszik – kihoztak vétkesnek, ma pedig a kormány fejét várják azért, mert több tízezer embert kimentettek, több száz helyet megnyitottak, ellátták az embereket élelmiszerrel, meleg takaróval és sok mindennel.

Amit a miniszter úr az elején mondott, erre a közvélemény-kutatási adatra hadd hívjam fel az önök figyelmét. Azért az eléggé beszédes, hogy aki részese volt, elszenvedője volt ennek a katasztrófának, az több mint 70 százalékban elfogadhatónak és korrektnek ítélte a mentési folyamatot az országban, pedig ott ült a hóban, ott rekedt a hóban a gyerekével, a feleségével, az anyósával, apósával, és lehet, hogy 10-14-16-20 órát volt elzárva a külvilágtól. Aki pedig itt ült a fővárosban a lakásában vagy a számítógépe előtt, vagy Facebook-oldalon nézegette, hogy mi történt, az pedig egy egészen elképesztő választ volt képes adni, és még így is közepesnek ítélte a mentésben részt vevők munkáját.

Na, ez kérem szépen az önök manipulációs technikájának is köszönhető, úgyhogy nekem nincs más dolgom, mint azt mondani, hogy a kevesebb mindig több. A jelentésben minden benne van, hogy mi történt a kormány és a rendőrség, a Belügyminisztérium részéről 2013. március 14-én, 15-én, 16-án.

Akiket felelősség illet, természetesen mindenből tanulni kell, és csak az tud véteni, aki tesz is valamit, mert a tétlen ember még vétkezni sem tud, de önöknek abban óriási felelősségük van, hogy politikai haszonszerzésből manipulálják a társadalmat, hisztériát keltenek. Szerintem a legfontosabb dolog az, hogy ezt be kellene fejezniük és arra koncentrálni, hogy egy ilyen katasztrófális időjárási helyzetben hogyan fordulhatott az elő, hogy nem halt meg senki és nem fagyott meg senki. Köszönöm szépen. *(Juhász Ferenc: Vizsgáljuk ezt is!)*

ELNÖK: Miniszter úr, kíván reagálni?

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Talán azért, hogy világossá tegyem, csináltattam egy táblázatot. Ezt a táblázatot majd valamennyi képviselőnek, akik jelen vannak, szeretném elküldeni.

Ennek a táblázatnak a lényegét szeretném csak ismertetni. A hóviharban a hótól elzárt települések száma 146 volt. 146 település teljesen el volt zárva. A lezárt, járhatatlan útszakaszok száma 297 darab volt egy adott időpontban. Forgalomtorlódás 190 helyen alakult ki, olyan helyen is, ahol nem volt hótorlasz, hiszen azokon az utakon nem tudták folytatni az útjukat, ahol elzárta a hó.

A kimentett gépjárművek száma 8313 darab volt, az úton rekedt személyek száma 14 458 volt. Az áramszolgáltatás kimaradása összesen 318 432 embert érintett. A leghosszabb idő, amíg a helyreállítás megtörtént, 78 óra volt. A vízszolgáltatás 18 települést érintett, 89 756 ember maradt vízszolgáltatás nélkül. A vízszolgáltatás helyreállítását legkésőbb 32 óra alatt oldottuk meg. De ez nem azt jelenti, hogy nem volt víz, hiszen a honvédség lajtoskocsijaival vittünk vizet, gulyáságyúkkal főztünk, és az áramszolgáltatást, az iskolákban és egyéb helyeken a fűtést mintegy 40 generátorral biztosítottuk.

Tehát mindezeknek a számoknak az ismeretében mindenkinek át kell gondolnia azt a tevékenységet, hogy megfelelő volt-e az irányítás, és megfelelő volt-e az ügy kezelése.

ELNÖK: Harangozó Tamás képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő asszonynak én is innen köszönöm az értékes hozzászólását, nagyon tanulságos volt, főleg abban a tekintetben, hogy ma Magyarországon ki manipulál kit és milyen információt juttat el ki, hová, meg hogy kinek van lakájmédiája és kinek nincs ebben az országban. Mégis miniszter úrnak a válaszára, merthogy az én feltett kérdéseimre adott egy csomó választ már egy jó ideje, csak úgy illik, hogy a második körös hozzászólást meg kell várni, ezért azokra szeretnék röviden reagálni, és tényleg többet nem fogok szólni.

Az egyik az, hogy valóban, amit miniszter úr mondott, a teljesítő képességet kéri, hogy értsék meg az emberek, hogy olyan is van. Ez az egész jelentés, amit leírnak, és ha valaki veszi majd a fáradságot és elolvassa, az látni fogja, hogy pontosan arról szól, hogy jelen körülmények között, jelen erőforrások alapján, jelen törvényi környezetben sokkal jobb teljesítményt lehetett volna, és nem az a baj, hogy lehetett volna, törvény szerint kellett volna ezen a területen látnunk.

Nem fogok belemenni miniszter úr minden válaszába, csak egy konkrétumot mondanék, hogy értsük, hogy most ki, mit mond, és hogy annak mi az igazságtartalma. Miniszter úr itt az előbb azt mondta – a jegyzőkönyvből vissza lehet keresni -, amikor éppen az volt, hogy az ön számait vagy az ön érveit alátámasztandó, hogy az OKF 14-én hajnalban már kiadta a riasztást. Miniszter úr, a saját jelentésében azt írja, hogy az első riasztást és az ahhoz kapcsolódó óvintézkedési szabályokat a katasztrófavédelem délután 15 óra 11 perckor adta ki. Azt mondta miniszter úr itt, a bizottsági ülésen, hogy 14-én, hajnalban, a saját jelentésében délután 15 óra 11 perc van.

Nem akarok ezen rugózni, csak azt szeretném mondani, hogy így azért viszonylag nehéz ezeket a dolgokat objektívan elemezni.

Az elemzésnek mégiscsak az a lényege valóban, ebben szerintem mindenki egyetért most már lassan a bizottságban, hogy azt lássuk meg, hogy ha volt hiba, hol volt, és mit kellene máshogy csinálni. Mi azt állítjuk, ezért adtunk a) és b) variációt, hogy vagy rendszerhiba volt vagy személyes rossz döntések miatt nem hajtotta végre az állam azokat a dolgait, amelyeket saját maga, egyébként az Országgyűlés és az itt lévő fideszes képviselők többségének szavazatával és törvényben határoz meg ennek a területnek.

Miniszter úr, ugyanígy, ahogy az előbbi, nem tudom ellenőrizni. Egyszer azt mondja, hogy van tárcaközi bizottság, máskor ezt nem említi a jelentésben. Én azért azt szeretném pontosan tudni majd egyszer például, hogy volt-e, mikor hívták össze, kik ültek az asztalnál, miről beszéltek, merthogy kapcsolatot tartott a többi tárcával, miniszter úr, az nem a törvény szerinti tárcaközi bizottság, akinek le kellett volna ülni és világosan megmondani, hogy nekem ez a dolgom, neked az a dolgod, nekem ez van, neked az van, tegyük össze, kinél, milyen probléma van. Mindezt 14-e előtt, miniszter úr, a törvény értelmében, és erre szeretnék nagyon röviden kitérni.

Azt írja a katasztrófavédelmi törvény, hogy „olyan folyamat vagy állapot, amelynek következményeként okszerűen lehet számolni a katasztrófa bekövetkezésének valószínűségével, és amely ezáltal veszélyezteti az emberi egészséget, környezetet, élet- és vagyonbiztonságot”, abszolút megvalósult ez a tényállás, miniszter úr, 12-én, 13-án a nemzetközi hírek alapján és az OMSZ kiadott jelzései alapján. Ez a katasztrófavészélyhelyzet, miniszter úr, amit én számon kértem vagy kérdeztem öntől, de nem kaptam rá választ, ez alapján az országos katasztrófavédelmi főigazgatónak haladéktalanul a bekövetkezés előtt a katasztrófa elleni védekezésért felelős miniszter által előzetesen jóváhagyott központi veszélyelhárítási terv szerint intézkednie kellett volna az emberi élet, létfenntartás, anyagi javak, kritikus infrastruktúrák védelme, stb. erővel és a honvédség riadóztatásával is. De a lényeg az, hogy azt a védelmi bizottságot, amit én kérdeztem, és most se válaszolt rá miniszter úr, hogy egyszer is összeült volna, azt össze kellett volna hívni, számba venni például, hogy mi van a sószerűekkel, ha már ezen a területen vagyunk, mi van a

hófogókkal, kinek, milyen ereje van, hol vannak a honvédségi erők egyébként az országban, azon a területen-e vagy egészen máshol. És most nem akarok technikalizálni, csak azért mondom, hogy mindenki értse, ez lett volna a maguk törvénye alapján a teendő. Ilyenek a mai bizottsági ülés végén is kijelenthetően nem történtek meg.

Miniszter úr, és ebben is biztosan óriási véleménykülönbség van köztünk, én el is hiszem, hogy jó érzéssel a rendőrség bázisán próbálta megoldani ezt a kérdést, de ma Magyarországon ezt a kérdést nem a rendőrség bázisán kellett volna megoldani, hanem világos felelősségi viszonyal az OKF főigazgatójának szakmai irányítása mellett kellett volna ezt az ügyet, egyébként fizikailag sem az ORFK, hanem a BM központi épületéből irányítva, már napokkal előtte egyébként megkezdeni.

Egyértelmű különbség, miniszter úr, nem lehet senkinek a jó érzésére bízni Magyarországon azt, hogy mi fog történni egy katasztrófahelyzetben. Törvényekre bízunk és azok végrehajtására. Ezt hívják jogállamnak, és ez az, ami alapján egyértelműen, kiszámíthatóan tudjuk, hogy mi fog történni, ha baj van. A jó érzés nagyon kevés, miniszter úr. A törvények betartása az alap, és ahhoz persze természetesen nagyon jól jön, ha mindezt jó érzéssel hajtják végre és empátiával azok a vezetők, akiknek ez a dolguk.

Néhány apróság. Én önkénteseket nem kérdeztem miniszter úrtól, polgári védelmi kötelezettekről beszéltem, szintén az önök törvényének újdonsága. Emlékszik a sajtó, hogy milyen botrány volt belőle, hogy elkezdtek kipostázni a polgármesterek a határozatot, hogy ki az, aki polgári védelmi kötelezettként ilyen helyzetben behívható a törvény erejével, és ha nem megy, akkor talán elő is lehet állítani, de az biztos, hogy kötelező neki ott lenni. Ezek közül hányan vettek részt a védekezésben? Az országos katasztrófavédelmi főigazgató azon a területen hány ilyen kötelezettet az új törvény értelmében, ami a nagy újdonság, hányat vetett be? Nyilvánvalóan a mi információink szerint egyetlenegy sem, és nem az önkéntesekről beszélek, mert az önkéntesség egy nagyon szép polgári erény, de ahhoz nem kell kormányt fenntartani.

A készletek hiányát miniszter úr, maga mondta szó szerint, ha már szintén a konkrét válaszoknál tartunk. Azt mondta újságírói kérdésre, hogy a melegedő buszokon nem biztosítottak forró italt és ételmezt a hóban rekedt embereknek. A belügyminiszter ezt azzal magyarázta, hogy jelen pillanatban olyan készleteket senki nem tart, amit egyik pillanatról a másikra buszokra lehetne pakolni.

De, ezért tartjuk a Katasztrófavédelmi Főigazgatóságot, és ezért tartjuk ezeket a szervezeteket, hogy legyen olyan készlete, ami egy ilyen esetben egyébként bevethető és használható.

Végezetül, ami nagyon érdekes elszólása volt miniszter úrnak, azt mondta a vezérkar főnökéről, hogy alkalmatlan lenne a feladatára, ha önhatalmúlag maga nem intézkedett volna előre. Az események folyamából tökéletesen látszik, hogy szinte egy nappal azelőtt, hogy a Belügyminisztériumtól hivatalos kérést kapott volna, a vezérkar főnöke egyébként elrendelte a készenléteket, és volt olyan hely, ahol egyébként meg is indultak az erőkkel. Mondom még egyszer: majdnem egy nappal azelőtt, hogy a Belügyminisztérium ezt hivatalosan kérte volna tőle. Akkor az előbbieken elmondottak alapján nagyon kíváncsi lennék, hogy az országos katasztrófavédelmi főigazgató tekintetében, aki az én megítélésem szerint, továbbra is azt állítom, hogy mindenféle törvényi felhatalmazás ellenére nem tette meg napokon keresztül azokat az intézkedéseket, amiket meg kellett volna, akkor ezt az alkalmatlanságot az ő tekintetében hogyan ítéli meg, miniszter úr?

Végezetül: valóban az emberek azt sérelmezték, miniszter úr, hogy általában az állampolgárokat szidta le a kormány, amiért útnak indultak. Nekem szerencsém volt, vagy akárhogy is hívjuk, éppen úgy volt, hogy az ATV stúdiójában voltam élőben, amikor miniszter urat a telefonba bekapcsolták, és ott világosan nem ezt mondta. Amit ott mondott, az egy teljesen elfogadható és támogatható álláspont, amit egyébként a törvényjavaslatunk is

valóban tükröz, hogy akik okozzák vétkeesen az ilyen esetekben a dugót és a mentéseket megakadályozzák, azokkal szemben a lehető legnagyobb szigorral kell eljárni, mert egyébként az tapasztalható volt az elmúlt években is, hogy mindig körülbelül ezek azok a magatartások, amelyek ezekhez a dugókhöz vezetnek, mármint az állampolgárok részéről. De azért ezek nem az állampolgárok, miniszter úr, ez néhány felelőtlen ember, aki egyébként megkeseríti azoknak az életét, akiknek pedig semmi közük ehhez az egészhez, és őket nem lehet így kezelni a mi megítélésünk szerint is. Ezt csak azért mondom, mert ha jól értem, miniszter úr első nyilatkozata volt szerencsétlen, és nem is arra gondolt, amit utána a sajtó felkapott. De a törvényjavaslatunk világos, két új szabálysértési tényállásból áll, ami ezt a kérdést elrendezi, és mi is azt állítjuk, hogy aki ilyet tesz, azt ki kell menekíteni, de utána el kell venni tőle a jogosítványt. És azok a kamionosok, akik ebből élnek, talán ez a megfelelő visszatartó erő lehet az ő számukra, hogy ilyet ne csináljanak.

Azt pedig minden magyar állampolgár pontosan tudja, hogy amikor a leállósávban baleset esetén elindulnak ezek az autók, nemcsak katasztrófa időszakban, akár baleset esetén, akár a mentő vagy a tűzoltó odajutását is megakadályozzák, arról mi a közvélemény, és egyébként mivel játszanak ezek az emberek. Mi azt javasoljuk, hogy tőlük is mérlegelés nélkül ilyen esetben a jogosítványt el kelljen venni. Ez akkor fog érvényesülni, ahogy miniszter úr mondta, ha a Belügyminisztérium ezt támogatni fogja, és a Fidesz-KDNP-frakció szintén támogatni fogja a parlamentben. Én nagyon remélem, hogy ez így lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A képviselő úr hozzászólásának bizonyos részeiből az azért érződik, hogy Bakondi úrral önök gyakrabban találkoznak bíróságon, mint bárhol máshol az életben, különböző személyiségi jogi, rágalmozási és egyéb perek és eljárások kapcsán. *(Dr. Harangozó Tamás: Amit megnyertem.)* A jogi végeredmény szempontjából teljesen mindegy, hogy ki nyer éppen aktuálisan vagy ki nem *(Dr. Harangozó Tamás: És ő perelt be engem.)*, de ezt a személyes konfliktust azért érezni a hozzászólásának bizonyos részeiből. Miniszter úr, öné a szó!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Itt egy alapvető különbségre szeretnék rávilágítani, és nem szeretnék személyeskedni, de amikor erről a tévnyilatkozatról beszélt, szeretném a különbséget felvetni. Ön a stúdióban ült, én a helyszínen voltam. Tehát ennyi az alapvető különbség a kettő között. *(Dr. Vadai Ágnes: Ön a belügyminiszter, mi pedig az ellenzék vagyunk!)* Igen, egyértelmű. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez nem is igaz, este 8-kor már csak nem a helyszínen volt, miniszter úr.)* Sokan ott voltunk.

A másik ilyen kérdés, hogy a melegedő buszokon volt-e ellátás. Itt nagyságrendi tévedésben vagyunk. A nagyságrendi tévedés lényege az, hogy az ország rendelkezik-e olyan tartalékokkal, amelyik egy katasztrófahelyzetben, amelyik több napon keresztül tart, megfelelő módon el tudja-e látni az adott területet. Ilyen tartalékokkal az ország rendelkezik.

Az, hogy minden egyes buszt, amit mi melegedő buszként - több tíz, nem tudom pontosan, hány darab, benne van a szám – a helyszínre viszünk, hogy mindegyiket ellássuk tartalék élelemmel, azért, mert százévenként van egy ilyen hóvihár, azt gondolom, hogy ez nem lenne szerencsés, képviselő úr. Azt gondolom, hogy ha ilyen buszokat tartanánk folyamatosan, én a hűtlen kezelésre gondolnék elsősorban, nem az ellátásra. Tehát ez a második kérdés.

Az állampolgárok leszidása. Én nem szidok le senkit nagy általánosságban, még a munkatársaimat se, nem vagyok hangos, nem vagyok leszidós, én a felelősséget szoktam megállapítani és a felelősséget szoktam kérni. Egyértelmű volt ez az előbb általam már felolvasott részben, hogy felkértem, felkérte a Belügyminisztérium az állampolgárokat, hogy ne menjenek el. Ha elmennek, akkor milyen magatartási szabályokat tanúsítsanak.

Teljesen egyetértek önnel, abszolút egyetértek önnel abban, hogy jelentős részében azok a felelőtlen gépjárművezetők okozták a fennakadást, akik a saját forgalmi sávjukat elhagyva, a műszaki sávot elzárva, és az előző sávot jogtalanul igénybe véve nem tették lehetővé azt, hogy a havat megfelelő módon eltakarítsuk az útból. Csak kézi erővel lehetett eltakarítani.

Még a szubjektív dologra egyetlenegy történetnek az ismételt felidézésére visszatérnék. Elmondtam a parlamentben is, tehát nem új a történet. Az autóban ül egy család, ott van a családfő. A családfő kiugrik az autóból, amikor odaérnek a kézi hólapátolásban elcsigázott mentők, és elkezd kiabálni velük, hogy „Mit csináltatok? Hat órája itt ülök a családommal a hóban, és nem értem, hogy miért csak most értetek ide”. Akkor az egyik ember letette a lapátot, rákönyökölt, és azt mondta, hogy „Figyelj ide, én 100 kilométerről önkéntesként idejöttem, hogy téged és a családot kiállalak. Te mit csináltál?”

Tehát ez nem legenda, ez valódi történet. Tehát mindenkinek azt ajánlom, voltak itt emberek, akik éjjel-nappal dolgozva irányítottak, voltak, akik havat lapátoltak, kapartak, voltak, akik bennrekedtek a hóban. De mindenkinek fel kell tennie magában azt a kérdést, hogy én mit tettem annak érdekében, hogy ez a helyzet ne jöjjön létre vagy megszűnjön. Természetesen a Belügyminisztériumnak még van feladata ebben a kérdésben, abban, hogy lehet-e gyorsabban megoldani ezt a kérdést. Ezt majd még természetesen meg kell nézni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Dorosz Dávid képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. DOROSZ DÁVID (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is a magam, illetve a Párbeszéd Magyarországért nevében azt gondolom, hogy feladatunk megköszönni azt a valódi helytállást, amit a végeken azok, akiknek ez volt a feladatuk, illetve nagyon sok önkéntes tanúsított. Azt gondolom, hogy szolidaritásból és példamutatásból kiválóan teljesítettek nagyon sokan.

Egyetértek önnel, miniszter úr, ritka kivétel, de most egyetértünk. Valóban nem atomtámadás érte Magyarországot, az is a különbség, hogy az atomtámadást két-három nappal azelőtt az Országos Meteorológiai Szolgálat nem szokta előre jelezni. Ezt a hóvihart viszont előre lehetett tudni, előre voltak róla híradások. Éppen ezért felvetődik az a kérdés, hogy a felkészülés és az előzetesen megtett lépések helyesek, illetve elegendőek voltak-e.

Azt gondolom, hogy ez a lényegi kérdés, és ez az a kérdés, amivel nem foglalkozik részletesen a jelentés. Ha valóban olyan tökéletes volt a felkészülés, ha valóban olyan tökéletes volt a rendszer, akkor hogyan lehet, hogy 14 458 ember – ahogy ön is említette – az utakon rekedt? Hogyan lehet, hogy ennyien bajba kerültek, és hogyan lehet, hogy voltak olyanok, akiknek két éjszakán keresztül is a hóban, egyedül, magukra hagyva kellett tölteniük a napjaikat, illetve az éjszakáikat. Azt gondolom, hogy ez a fő kérdése a jelentésnek, és ehhez képest a jelentés úgy indul, hogy mint szinte egy népmesében, egyszer csak kitört a hóvihar, pedig ez nem így volt.

A másik nagyon fontos kérdés, amit nem tartalmaz a jelentés, az pedig a következtetések levonása. Mégpedig olyan következtetések levonása, hogy mit kell tennie a Belügyminisztériumnak, mit kell tennie az OKF-nek, mit kell tennie más szervezeteknek annak érdekében, hogy ha ilyen katasztrófa legközelebb bekövetkezik, az ország és ezek a szervezetek felkészültebben reagáljanak, hogyan lehet elérni, hogy kevesebb ember kerüljön bajba, hogyan lehet elérni, hogy több emberhez minél gyorsabban eljusson a segítség. Erről a jelentés semmit nem mond. Azt gondolom, hogy ez alapvető hibája ennek az összefoglalónak, és azt gondolom, hogy ez a legfontosabb feladat, amit most, illetve a közeljövőben el kell végezni. Hiszen miközben nagyon sokan példamutatóan helytálltak, az a vezetési struktúra, illetve azok a döntések, illetve a felkészültség hiánya nagyon sokszor ezt a munkát még

nehezebbé tette, és még nehezebb volt a terepen dolgozni, éppen azért, mert a rendszerek önmagukban, összességében, vezetési szinten nem működtek jól, nem működtek bejáratott módon. Ezt tanúsítják azok a levelek és azok a beszámolók, amelyeket pontosan azok az emberek írtak, akik ott, a terepen dolgoztak, és ott, a terepen többször, két-három éjszakát is pihenés nélkül végigdolgoztak és segítettek a bajba jutott embereken.

Azt gondolom, hogy ezeket a hibákat súlyosbították azok a mondatok, amelyeket ön is, illetve a katasztrófavédelem más vezetői március 15-én az embereket hibáztatva mondtak el. Én annak nagyon örültem, és azt köszönöm is, hogy miniszter úr később ezeket a mondatokat finomította, és valóban a későbbi megfogalmazásokkal én magam is egyet tudok érteni, de március 15-én délelőtt, illetve a kora délutáni órákban elhangzottak olyan mondatok, amelyek nem gondolom, hogy segítettek a bajba jutottakon, és nem gondolom, hogy azt a hangulatot javították, amely az országban uralkodott. Kifejezetten pedig Tóth Ferencnek a több nappal későbbi mondatai is azt gondolom, hogy arcucsapást jelentettek nagyon sok olyan ember számára, akik valójában érintettek voltak ez által a katasztrófa által.

Itt nagyon sok kérdés felmerült, én magam is írásbeli kérdéssel fordultam önhöz, amelyre már kaptam választ. Ezek között vannak olyanok, amelyeket tovább fogunk vinni, és vannak olyanok, amelyekben már valamilyen szinten kezd kirajzolódni, hogy valójában mi történt, azonban ez a jelentés ezt a munkát nem tudja alátámasztani. Ez a jelentés önmagában alkalmatlan arra, hogy egyrészt rekonstruálni lehessen pontosan, időrendben, napról napra, percről percre, hogy mi történt, másrészt kihagyja azt a legfontosabb kérdést, hogy miért nem történt meg a felkészülés és miért nem történt meg az eredményesen. Illetve kihagyja azt a nagyon fontos kérdést, hogy mit kell tenni a jövőben annak érdekében, hogy ha ilyen katasztrófa történik – mert ilyenek sajnos, történnek, és kormányváltásoktól, illetve kormányzati ciklusoktól függetlenül, és nem gondolom, hogy itt akármilyen vitát is kellene folytatni arról, hogy melyik ciklusban volt ilyen időjárási helyzetből több, mert azt gondolom, hogy ez nem egy releváns vita, és nem gondolom, hogy a bizottságnak ez lenne a dolga -, hogyan tudunk olyan helyzetet előállítani, hogy ha még egyszer hasonló dolgok be fognak következni, akkor gyorsabban tudjunk és gyorsabban tudjanak a rendszerek segítséget nyújtani a bajba jutottaknak.

Éppen ezért, hogy ezt a munkát el tudjuk végezni, illetve az illetékesek le tudják vonni a megfelelő konzekvenciákat, mi támogatjuk a vizsgálóbizottság felállítására vonatkozó javaslatot, és amennyiben erről szavazás lesz a Házban, azt meg fogjuk szavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Csak nagyon röviden szeretnék reagálni. Ha egy olyan jelentést készítettünk volna, ami itt igényként felmerült, hogy percről percre rekonstruálni lehessen ezt az anyagot, azt gondolom, hogy ennek egy több tízezer oldalas jelentésnek kellett volna lennie. Tehát ez meghaladta az igényeket, nem a teljesítő képességet, az igényeket.

De képviselő úr előtt, mint említettem - mint mindenki más előtt az országgyűlési képviselők közül – nyitva áll a lehetőség, hogy a műveleti naplókat, amelyek mind a rendőrségnél, mind a katasztrófavédelemnél feltalálhatók, tekintse át, és úgy gondolom, hogy abból valóban percről percre nyomon lehet követni az eseményeket.

A másik, hogy igényként felmerült most, hogy bejáratott módon történjen meg az ilyen hóhelyzetek kezelése. Azt gondolom, hogy ha százévenként egyszer fordul elő, akkor nem kell feltétlenül bejáratott módon történnie ennek. Azt gondolom, hogy kellő felkészültséggel, szakmai irányítással, úgy, mint most, máskor is lekezelhető.

Az emberek hibáztatása: én majd szeretném kérni képviselő urat, hogy ahol konkrétan az a megfogalmazás volt, ahol én az embereket hibáztatom, azt kérem, hogy majd küldje el számomra. (*Dr. Dorosz Dávid: Meg fog történni.*) Köszönöm szépen.

ELNÖK: Még három képviselőtársunk jelezte hozzászólási szándékát. Elsőként Jámbor Nándor képviselő úr, őt Iváncsik alelnök úr követi.

JÁMBOR NÁNDOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én néhány dologra reflektálnék, először arra, ami itt a vitában elhangzott, illetve a miniszter úr által elmondottak egyes pontjaival vitába szállnék. Mindjárt az első az, hogy százévente van ilyen katasztrófa.

Nos, ez a százéves időintervallum abban a vonatkozásban valóban helytálló, hogy ha az egész kontinenst, Európát érintő kiterjedésére gondolunk, de emlékeztetnék arra, hogy a '80-as évek derekán volt ilyen mértékű hófúvás, ha nem még súlyosabb helyzet is az ország keleti részében, ahol települések voltak akár egy egész hétre is elzárva a külvilágtól, és a honvédség helikopterei biztosították akkor a lakosság alapvető élelmiszerrel történő ellátását. Akkor a honvédség menedzselte a térség mentését és a katasztrófa elhárítását.

Tehát igenis, várható a közeljövőben is, bármikor bekövetkezhetnek ilyen és ehhez hasonló katasztrófavhelyzetek. Ez valóban nem a kormányzattól függ, hogy éppen jobboldali vagy baloldali kormány van, noha a baloldali kormányzás teljes időtartamát én magam katasztrófának tekintem minden vonatkozásában.

Harangozó képviselő úr feltette a kérdést, hogy hol voltak a honvédség erői. Ez egy jó kérdés, azok az erők, amelyek még rendelkezésre állnak, azok a helyükön voltak, és helytálltak a szolgálatban, azok az erők, amelyeket leépítettek, illetve ócskavas-telepre száműzték, illetve Irakba ajándékozták, azok nyilván nem állhattak rendelkezésre és nem kerülhettek bevetésre.

A miniszter úrral abban a kérdésben egyetértünk, hogy valóban elképzelhető és szükséges egy egységes irányítás a katasztrófavédelem területén. A mi álláspontunk szerint ennek az irányításnak a helye ott volna, ahol a leginkább az eszközháttér biztosított, ez pedig véleményünk szerint – ez egy vélemény – a honvédségnél van, illetve lenne, hiszen a katasztrófa-elhárításban, akár az elektromos áram kieséssel felmerült problémák, a katasztrófa megoldása elképzelhetetlen a honvédség nélkül, hiszen a helyszín megközelítése sem lehetséges, hogy oda jussanak a szakemberek, illetve az arra hivatott személyek.

Tehát véleményünk szerint ez egy koncepciózus különbség, amit ebben a kérdésben mi képviselünk. Ez nem az elvégzett munkának a kritikája, hanem egyfajta következtetés-levonás, amelyre elnök úr is invitált bennünket, hogy a jövőben a kialakult helyzet kapcsán vonjuk le a kellő következtetéseket, és a mi álláspontunk az, hogy a katasztrófa-elhárítás, katasztrófakezelés a honvédség kereteihez kellene hogy tartozzon, hiszen ott áll rendelkezésre emberi erőforrás, illetve azok az eszközök, amelyek valós, nagy volumenű katasztrófák elhárításánál nélkülözhetetlenek.

A beszámolóval, illetve ezzel a szembesítéssel kapcsolatban, amelyet Harangozó képviselőtársam készített, annyit szeretnék megkérdezni, hogy 2006. augusztus 20-ával kapcsolatban hány oldalas szembesítést készített az MSZP, kivel, hogyan és mikor néztek szembe? Erre jó volna kitérni, és hogy ki volt az a felelős személy vagy kik voltak azok, akik abban felelősek voltak, hogy a tűzijátékot akkor nem mondták le. De nemcsak a tűzijátékról kellett volna lemondani, hanem a katasztrófát követően a felelős miniszternek is le kellett volna mondania, úgy gondolom.

Tehát nem lehet a két eset között párhuzamot vonni. Minden nehézség ellenére a jelenlegi adott helyzetben a katasztrófa-elhárításban részt vevő szervek és az állományhoz tartozó hivatásos személyek mindannyian megfelelő és jó munkát végeztek, az irányítással kapcsolatban megfogalmazott kritikánkat fenntartom, ez egy politikai véleménykülönbség

természetesen, ebben nem kell hogy egyetértsünk, de az elvégzett munkát nem kívánom kritizálni és részemről ennyi lett volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Nagyon röviden szeretnék rá válaszolni. Elsősorban, hogy az irányításnak hol a helye. Nézzük meg, hogy milyen eszközrendszerrel rendelkezik a honvédség ezen a területen, milyen eszközrendszerrel rendelkezik a tűzoltóság, hány napi bevetése van a tűzoltóknak, hány napi bevetése van a honvédeknek, milyen gyakorlott létszám áll a rendelkezésre egy-egy útakadálnak, egy-egy műszaki mentésnek az elvégzéséhez. Tehát akkor azt látjuk, hogy összesen a rendőrség, a katasztrófavédelem, a tűzoltóság 54 ezer fős gyakorlott, minden nap operatív bevetésben részt vett állománnyal rendelkezik, megfelelő gépjárműparkkal, míg a honvédségnek sem a létszáma, sem a gépjárműparkja teljes egészében erre a feladatra nem alkalmas.

Van olyan kiemelt feladat, amit viszont csak a honvédség képes jelen pillanatban nyújtani, ez a lánctalpas megközelítő egység és a légierőnek a bizonyos helikopteres igénybevétele. De én úgy gondolom, hogy ezzel a megosztottsággal, ezzel a bevetési gyakorlattal jó helyen van jelen pillanatban az irányítás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Iváncsik Imre alelnök úr. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amikor jelentkeztem, néhány korábban elhangzott konkrét hozzászólásra kívántam reagálni. Ezek nagy részét Harangozó Tamás képviselő úr már előttem megtette, úgyhogy én inkább csak összefoglalóan szeretnék köszönetet mondani a kormánypárti képviselőtársainknak azért, hogy az ellenzék ellenzékeként viselkedve, jó tanácsokkal látnak el bennünket, hogy mit és hogyan tegyünk, hogyan viselkedjünk ellenzékként, mi az, amit jó, ha teszünk és mi az, amit nem annyira célszerű.

Volt olyan kérdés is, hogy mit tettünk. Például felajánlottuk a térségben működő irodáinkat melegebb helyiségként, és szintén például Győr-Sopron megyében azért nem tudtuk ezt megtenni a legjobb szándékunk ellenére, mert nem volt elérhető a katasztrófavédelem megyei szervezete a számunkra.

Vádolnak itt bennünket politikai haszonszerzéssel. Nem tudom, mire alapozzák ezeket a kijelentéseiket. A mi meggyőződésünk szerint haszon annyi származhat mindannyiunk számára ebből a mai bizottsági ülésből vagy a témához való megfelelő és a lehető legobjektívabb hozzáállásból, hogy levonjuk a megfelelő következtetéseket. Ahogyan mi felfogtuk a kérdés megközelítését, az nem szól másról, mint arról, hogy a katasztrófa-elhárítási rendszer, ami a 2011-ben jóváhagyott törvény alapján működik, az megfelelő-e, aszerint működött-e ez a rendszer, megfelelően előrelátó volt-e a felkészülés az előrejelzések ismeretében, idejében születtek-e megfelelő vezetői döntések, és hogy az állam illetékes szervei, szervezetei megfelelően tették-e a dolgukat.

Ezekre a kérdésekre igyekszünk választ kapni itt, ezen a mai ülésen is, és ha ez itt a mai ülésen nem sikerül, akkor nyilván további kezdeményezéseink is lesznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Simon Miklós képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elhallgattam a szocialista képviselőtársaim intrikáit, amikor bennünket ostromoznak mindenféle cselekedettel. Én az

elmúlt évtizedben polgármesterként és képviselőként is végignéztem azt a hallgatást, amit a katasztrófavédelem ügyében önök megtettek.

Még 2006. augusztus 20-a sem volt elég maguknak arra, hogy ráeszméljenek, hogy ez egy nagyon fontos terület. Szétverték, amit lehet, egy súlyos örökséget kaptunk, ezt rendbe kell tenni.

Ezek tekintetében disszonánsak Juhász képviselőtársamnak a mondatai, amikor önök kivétel nélkül kormányzati vezető pozícióban voltak, és megtehették volna azokat az előterjesztéseket, amelyet a többségük meg tudott volna szavazni.

A másik, ettől teljesen független problémakör, amit szeretnék felvetni, az áramszolgáltatók ügye. Szabolcsi képviselőként 2010 nyarán is egy nagy problémával kellett szembenéznünk, mégpedig a több napos, adott esetben települések tömkelegében, akár egyhetes áramkimaradást is végig kellett élnünk. Tehát én azt javaslom, tisztelt miniszter úr, hogy tekintsük át ezt a problémát, mert ez adott esetben nagyon súlyos gondokat jelent.

Most nekem az a véleményem, hogy nem kapott elég hangsúlyt ezen problémakör. Véleményem szerint az energiaszolgáltató hálózatok el vannak öregedve, a szolgáltatók nem fordítanak elég emberi erőforrást, de anyagít sem, hogy ezeket a rendszereket normálisan karbantartsák. Láttam olyan nagyfeszültségű oszlopot, ahol több tízezer volt ment végig és sajnálatos módon évtizedek óta véleményem szerint nem volt lepucolva, lefestve, elrozsdásodott az egész vastartó szerkezet. Tehát ezek után nem csoda az, hogy amikor a jeges víz ráfagy a vezetékekre és jön egy 100 kilométer/órás szél, akkor kidőlnek ezek az oszlopok.

Tehát egyrészt szerintem rendbe kellene tenni a szolgáltatók ilyen irányú felelősségét. Máskülönb az is megengedhetetlen, hogy a szolgáltatók szinte ölbe tett kézzel nézik, ahogy az állam megpróbálja működtetni a rendszereket. Ha egyszer a szolgáltatók vállaltak egy ellátási kötelezettséget, akkor tisztelt miniszter úr, én azt javasolnám, hogy adott esetben ne az államnak kelljen a generátorokat biztosítani a vízművekhez és az óvodákhoz meg az iskolákhoz és közintézményekhez, hogy működni tudjanak, hanem ezt a szolgáltató tegye meg.

Azt indítványozom nagy tisztelettel, hogy akár megyénként, akár járásonként legyenek olyan tartalékai a szolgáltatóknak, amivel ezt a problémát meg tudják oldani. Máskülönb azt tapasztaltuk, hogy a szolgáltatók az első két nap semmit nem tudtak mondani az embereknek, tehát hiába ostromoltuk őket kérdésekkel, hogy mikor várható az áramszolgáltatás újraindítása, még azt sem tudták, hogy milyen rendszerhibák vannak sajnálatos módon.

Tehát én azt kérném, hogy adott esetben egy bizottsági ülést kezdeményezzünk ebben a tekintetben, vagy más fórumon tekintsük át az áramszolgáltatók ilyen irányú felkészültségét, mert én itt súlyos problémát látok. Emellett pedig szeretném megköszönni az áramszolgáltatók munkatársainak áldozatos munkáját, sok esetben nem ők tehetek arról, mármint a közvetlen kétkézi munkások, hogy fejtelenség uralkodott az áramszolgáltatás területén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy van-e még valakinek kérdése, hozzászólása. (*Nincs jelzés.*) Amennyiben nincs, akkor megköszönjük miniszter úrnak, hogy ezt a közel két és fél órát rendelkezésünkre bocsátotta, és minden itt felvetődött kérdésre alaposan reagált, és jelezte, hogy amire nem tudott, arra írásban fog a jövőben is rendelkezésre állni a képviselők számára. Megköszönjük, hogy átfogó válaszokat kaptunk, és megköszönjük azt a munkát, amit az ön irányítása alatt álló szervezetek a kialakult hóhelyzetben tanúsítottak.

A köszönetnyilvánításokat sokan, sok helyen elmondtuk már, ekképpen csak általánosságban óhajtottam megfogalmazni.

Tisztelt Bizottság! A jelentésről szavaznunk nem kell, azt a bizottságnak jóváhagyólag kell tudomásul vennie. Éppen ezért a napirendi pont tárgyalását szavazás nélkül kell hogy lezárjam. Megköszönöm miniszter úrnak a jelenlétet, további jó munkát és szép napot kívánok! *(Dr. Pintér Sándor: Köszönöm szépen, önöknek is. – Dr. Pintér Sándor távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Bizottság! Napirend után kérdezem önöket – még egy fél perc erejéig, ha van egy kis türelmük -, hogy a futárpostában kiküldött, május 7-ei brüsszeli utazásra van-e jelentkező. *(Nincs jelzés.)* Nem állunk jól ezekkel a kiküldetésekkel, az a helyzet, de majd kitalálunk rá valamilyen megoldást.

Amennyiben nincs, akkor megköszönöm önöknek is a mai napi munkát és további szép napot kívánok!

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 38 perc)

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva